

The image shows the front cover of a book. The cover has a light blue-grey background at the top, which transitions into a photograph of a field of white flowers. The flowers are small and numerous, filling the lower two-thirds of the cover. In the background of the photograph, there are green hills and a body of water. The text is printed in a white, serif font. The title is arranged in four lines: 'МИСЛИ' (Thoughts), 'ЗА' (for), 'ВСЕКИ ДЕН' (Every Day), and '2010 - 2011'. The book is placed on a wooden surface, and there are some signs of wear and tear on the right edge of the cover.

**МИСЛИ
ЗА
ВСЕКИ ДЕН
2010 - 2011**

МИСЛИ ЗА ВСЕКИ ДЕН

**22 септември 2010 –
21 септември 2011**

*В книгата са подбрани извадки
от лекции и беседи
на Учителя Петър Дънов*

© Издателство *Бяло Братство*

**МИСЛИ
ЗА
ВСЕКИ ДЕН
2010 – 2011**

Издателство „Бяло Братство“
София, 2010

Който е намерил Любовта, той е намерил всичко. Любовта е основа. Който е намерил Любовта, той ще намери и интелигентността. След като намери интелигентността, на трето място иде Истината. Като намери Истината, ще намери и Доброто в света. Този е пътят, по който трябва да се върви.

(1, с. 264)

Съвременните учени хора са се отклонили от Любовта. Те търсят друг някакъв идеал, който не съществува в живота. Всеки друг идеал, вън от Любовта, е отклонение от правия път. Всеки друг идеал носи нещастие в живота. Всички нещастия, които сега съществуват в живота, не са нищо друго, освен отклонение от великия идеал на живота – Любовта.

(1, с. 169)

Гледам, някои идват при мене не да се учат на онази велика Божествена Мъдрост, а да гледат и ловят слабостите на този-онзи: защо еди-кой си казал, как постъпил. Казвам: вие сте цели професори, защо идвате тук? Тук идват тия, които искат да учат.

(2, с. 228)

Желая мнозина от вас, които сте смутени, тъжни, обременени с мъчнотията на физическия живот, кажете си: „Има спасение за нас! Има Един, Който мисли за нас, Когото ние можем да любим, Който всякога може да ни бъде верен и никога не ще ни изневери!“ Има Един! Кой е? – Ще потърсите Неговото име и ще Го прочетете – То е написано във вашите души.

(2, с. 298)

Само мисълта, само умът държи тия грамадни тела в безвъздушното пространство. Цялата Природа, цялата вечност, цялото пространство е проникнато с ум и с мисъл. Следователно мисълта поддържа Земята и Слънцето, и звездите, както и всички хора – тя поддържа всичко в живота и Вселената. Сега дали вярвате, или не, това са научни работи. Наука е това! Аз не искам вяра от вас. Глава се иска от вас, която да мисли! Който няма глава да мисли, той ще си върти опашката като животното.

(1, с. 309)

От всички хора се иска разбиране. Всеки човек трябва да разбира нещата по особен начин, както той е създаден. Не е въпрос как

другите хора разбират, но как той разбира. Това разбиране е частично, заради него. Той не може да наложи своето разбиране на другите. Защото, ако знанието можеше да се предаде по този начин на всички хора, те щяха да бъдат еднообразни. А животът седи в разнообразието, а не в еднообразието.

(1, с. 552)

Сега аз не искам да ви заставя насила да приемете нещата. Аз не искам да изменя възгледите ви, но да ви дам условия за разсъждение.

(1, с. 106)

Не ме разбирайте по буквата! Човек всеки момент трябва да прави избор, и то правилен избор. В това именно седи великото в света.

(2, с. 239)

Аз ви говоря символистически и вие няма защо да си задавате въпроса дали моята мисъл е свързана, или не. Там, дето не е свързана, вие свързвайте! Аз ви давам камъни от това здание, а пък вие, дето трябва, свързвайте тия камъни и съграждайте от тях зданието. Аз ще гледам доколко може да градите. Хайде

сега на работа с вашите мистрийки! Не само да казвате, че това здание не е хубаво, онова здание не е хубаво, но вземете вашите равномери и турете всичко на работа!

(2, с. 6)

Не ходете да се оплаквате, че това или онова сте изгубили. Някои се оплакват, че са изгубили майка си, баща си или сина си, или парите, или слугата си, и т.н. Оставете тези ваши заблуждения! Нищо не сте изгубили. Вие не сте родени да бъдете нито богати, нито професори, нито философи и ред други неща. Това са второстепенни работи. Вие сте родени мислещи същества – да вършите Волята Божия. Ако това можете да направите, всичко друго ще имате, всичко друго е във времето. Ако не се научите право да мислите, всички други неща са безполезни.

(1, с. 284)

От толкова време ви говоря за Любовта, но същественото за Любовта още не съм за сигнал. Аз съм още в предисловието на Любовта. Ако бих произнесъл думата „Любов“ както трябва, знаете ли какво щеше да стане с вас? Най-първо от вас ще почне да се вдига дим, всичко у вас ще изгори и ще остане-

те голи. Като произнеса втори път думата „Любов“, тялото ви ще почне да се нажежава, от него надалеч ще се разнася една топлина, но не като обикновената. А като произнеса за трети път думата „Любов“, вие ще светнете, ще станете светещи Същества и ще се облечете в ангелски форми. Този салон, в който се намирате, ще изчезне – не че ще изгори, но вие ще бъдете вън от салона. Хубаво, готови ли сте за едно такова състояние?

(2, с. 55)

СЕПТЕМВРИ

22 септември

Сега предстои за разрешаване една велика задача – задачата за самоусъвършенстването на човека. Ако този въпрос би се разгледал, както е всъщност, светът би тръгнал добре, но сега хората се възпитават малко по старата мода. Христос представя нов начин – нов избор трябва да се направи, защото по стар начин не върви работата. Трябва ново разбиране за това. Човек трябва да се роди изново, да види Царството Божие, да види какъв е новият ред и порядък на нещата.

(1, с. 465)

23 септември

Като проследявам живота на всички християнски секти, виждам, че те имат и знание, и богатство, и всичко имат, но едно само нямат – Любов нямат. На тях им трябва само една клечка кибрит. Като

се запалят, могат да свършат отлична работа. Те имат и отлични разбирания, но остава да разберат Любовта и да я приложат. Щом приложат Любовта, нищо повече от тях не се изисква. Новото учение иде сега в света да запали сегашните християни.

(1, с. 500)

24 септември

Новото верую е всички да станем Синове на Бога... Сегашният свят ще бъде спасен само чрез Обич и тази Обич се показва само чрез човешкия ум, чрез човешкото сърце, чрез човешката душа, чрез човешката воля. Спасението от Любовта иде.

(3, с. 47)

25 септември

На света сега трябва една религия, която да съедини в себе си всички религии, но тази религия може да се добие само при едно условие – Любов към Бога.

Любов обща, която да свърже всичките хора в едно. Павел, който бил дълбок познавач на духовните истини, казва, че всички хора нямат туй знание. И в сегашния свят всички хора нямат това знание, нямат това разбиране. Но това съзнание вече слиза отгоре, прониква в умовете на хората. И всички хора сега търсят един нов път за обединение, всички търсят този велик закон, който ще обедини хората, а той е Любовта.

(2, с. 290)

26 септември

Нас, всичките хора, Бог с три нишки ни е свързал. Засега ни е известна само една – то е Неговата Любов. Другите две нишки са непознати за нас. Казвам: ако съзнаете нишката на Любовта, вие можете да изучавате и другите нишки.

(3, с. 156)

27 септември

Под думата *Бог* аз разбирам великото, което движи света – Любовта. Бог е на-

чало на Любовта. Аз вземам думата *Бог* като единствената сила в света, която не може да се поквари; като единствената сила, която се ограничава, без да се ограничи; която се смалява, без да се смали, и т.н. Всичко това е Любовта, която протича в нас, затова ние трябва да изучаваме този велик закон на Любовта. Когато Любовта дойде в света, ние ще съзнаем, че Бог е истинен.

(2, с. 265)

28 септември

Вие имате известни разбирания за Христа – как е дошъл на Земята, как е пострадал, но това знание нищо няма да ви помогне. Единственото нещо, което в даден случай може да ви помогне, това е Любовта, която ние проявяваме. Следователно първият процес на живота седи в даването. Бог ни е дал живот, а ние трябва да даваме от себе си. Бъдещото учение седи в това, че всички живи същества трябва да имат желание да дават.

(1, с. 558)

29 септември

Самосъзнанието донесе на хората почти непоносимо страдание. Когато се казва, че човекът бил създаден по образ и подобие Божие, това е само едната страна. Самосъзнанието се роди в човека от момента, когато той почувства, че е съгрешил. До това време човек не знаеше какво нещо е грехът. Той беше свободен. От момента, в който съгреши, той започна да чувства в себе си две състояния – едното тъмно, а другото светло. Следващата фаза е, когато хората ще излязат от състоянието на робството – те от състоянието на самосъзнанието ще влязат в свръхсъзнанието. Ние сме близо до тази граница. Дотогава, докато човек е в самосъзнанието, той всякога ще прави грешки и ще ги поправя, ще прави и ще ги поправя.

(1, с. 392)

30 септември

Всичко се заключава в това, да бъдем Синове Божии. Под думата *човек* или Син на Отца се разбира само онзи, който има в себе си развито свръхсъзнание. Сега ние се готвим за Синове, но още не сме Синове Божии. Ако сме Синове, ние нямаше да правим такива грехове, каквито днес правим.

(1, с. 392)

ОКТОМВРИ

1 октомври

Казвате: „Защо трябва да пеем?“ Вие трябва да пеете не защото силата е в пеенето, но чрез пеенето, чрез музиката вие ще се свържете с един възвишен свят, отдето животът иде. Ти не можеш да бъдеш здрав, ако не пееш; ти не можеш да бъдеш учен човек, ако не пееш; ти не можеш да бъдеш любещ човек, ако не пееш. Това е закон, който е проверен в живота.

(1, с. 171)

2 октомври

Ако искате да тръгнете по новия път, започнете да пеете, че втори път като дойдете да пеете, да използвате живота си да възкръснете. Сега не е време да се прераждате втори път. Сега е време за възкресение! За да възкръснете, трябва да станете музикални. Научно препоръчвам на всинца ви. Не ви казвам да бъдете

религиозни, не ви казвам да бъдете учени, не ви казвам да бъдете силни – най-реалното е да станете музикални. Пейте сутрин, когато станете, една песен пет минути, на обед пет минути и вечер пет минути – 15 минути на деня да ви бъде като „Отче наш“ пеене. Не да пеете еднообразни песни!

(1, с. 346)

3 октомври

Да знаеш да се молиш – то е най-красивият език, който съществува в Природата. Да знаеш да се молиш, то е музика, то е изкуство.

(3, с. 107)

4 октомври

Светлината, въздухът, водата, храната са външен израз на Любовта и Обичта. Те са бащата и майката на всичките тия неща. В света Любовта е бащата, а Обичта е майката, която е родила всички неща.

(3, с. 45)

5 октомври

Не можем да примирим нещата в света. И до днес евреите ги гонят навсякъде. Защо ги гонят? И досега те не знаят защо ги гонят. Гонят ги по единствената причина, че те не станаха проводник на Божествената Любов и на Божествената Обич. Те трябваше да станат пример в света, да покажат какво нещо е Любов, какво нещо е Обич. Те не станаха. Те станаха търговци, искаха да станат господари, да управляват света, да събират данъци.

(3, с. 44)

6 октомври

Всичките народи трябва да свършат работата, която им е определена. Евреите трябва да свършат работата си, те трябва да станат запушалка на раната, която отвориха на Христа. Онази рана, която направиха, да влязат да я запушат – само така евреите ще поправят погрешката си.

(3, с. 204)

7 октомври

Казват: „Коя е правата религия в света?“ Всичките религии са едно заблуждение. Религия, която не води по пътя на Истината, религия, която не води по пътя на Любовта, която не води по пътя на знанието – да освети Името Божие, да работи за Царството Божие – това не е религия. Религията е отношение на човешката душа към Бога. Ако човек не знае как да постъпва с Бога, какво знае?

(3, с. 135)

8 октомври

Ако Евангелието би се превело на един съвременен език, трябва да се преведе по друг начин. На малките деца се говори по един начин, на възрастните – по друг, на старите – по трети. В Стария Завет се е говорило на бебета, в Евангелието – на малко по-възрастни.

(3, с. 191)

9 октомври

При лошите условия в живота си човек има към какво да се допита. В себе си той има едно чувство – интуиция, която всякога му пошепва какво трябва да направи. Не е въпрос в какво трябва да вярваш – безразлично е това. Туй чувство ще ти пошепне какво трябва да правиш.

(1, с. 252)

10 октомври

Във всички времена хората са имали известен начин на постъпки, обаче в своето съзнание те никога не са имали едно всеобединяващо правило. Те са имали частични схващания. Само някои от много напредналите Същества от човешката раса са схващали тази нишка, която съществува между всички хора.

(1, с. 105)

11 октомври

Вие ще кажете, че е необходимо всяка есен листата на дърветата да окапват.

Това не е неизбежен и необходим закон. Окапването на листата е един временен процес, който не е необходим. В истинското дърво листата никога не окапват. В това дърво листата падат само при едно условие, а именно: когато някой човек е болен, някои от листата на това дърво окапват, за да лекуват този болен. Ако някой е паднал лошо и се е ударил, случило му се е голямо нещастие, тогава трябва да се вземат някои от тия листа, да се употребят като лапа. Иначе без такава важна причина никога листата на истинското дърво не падат.

(1, с. 172)

12 октомври

Всеки човек има това чувство в себе си, с помощта на което може да разбере кое е право и кое не е. Това чувство се нарича интуиция или Божествено чувство. То показва истинския път на човека. Когато това чувство в човека се поквари, животът му става нещастен.

(1, с. 428)

13 октомври

Казват: „Господ е наредил нещата така.“ Не, аз доколкото зная, на Господа никога не е дохождало наум да измъчи някоя душа, нито да извърши някакво престъпление. Да, когато някой човек греши някога, Господ ще му изпрати страдания, но за да го спаси. Или когато някой човек е болен и Господ го лекува, ще му изпрати страдания, но те са необходими за неговото лекуване.

(2, с. 181)

14 октомври

За да лекуваме един човек, ние трябва да го освободим от всички чужди елементи, от всички утайки, които са се наслоили в него. Цели двайсет години той живял един нередовен живот и в него се натрупало излишно желязо, олово, мед и ред други отровни соли, които се образували от окислението на тия метали. Всички тия отрови трябва да се изхвърлят навън и да остане само онова чисто

органическо злато и сребро, да остане само азотът и водородът в онова чисто състояние, каквото е било първоначално в човека. Само тогава човек ще може да възприеме онази Божествена светлина, която твори в него.

(2, с. 378)

15 октомври

Лекарят... трябва да научи болния как да се лекува, как да се бори с болестта. Той трябва да му даде такова лекарство, което да усилва неговата воля, да облагороди неговите чувства и да просвети неговата мисъл. След това лекарят трябва да пристъпи към лекуване на болестта. Тъй разумно трябва да бъде лекуването!

(2, с. 378)

16 октомври

Във всинца ви тече един живот, но във всички този живот не е еднакво чист. У някои от вас този живот е примесен с много други елементи, вследствие на ко-

ето вие страдате от този живот. Казвате: „Защо Господ даде този живот?“ Животът у всички е един и същ, не се различава. Кои са причините да бъдете недоволни от живота, няма да обяснявам, вие сами ще ги намерите. Важно е, че животът е един и същ във всички хора, но не е еднакво чист.

(1, с. 468)

17 октомври

Представете си, че вие, съвременните хора, отивате при Господа. Ще ви попита Господ: „Вие какво направихте с вашия ум, какво измислихте, какво благо направихте на света; с вашето тяло какво благо допринесохте на света?“ Вие с какво ще се похвалите? Гледам ви тук, вие, които ме слушате – всеки излезе и иска да намери Истината само за себе си. Само за себе си мислите. Престанете да мислите за себе си.

(3, с. 186)

18 октомври

Под „служене на Бога“ аз разбирам да служиш на всички. Да служиш на ближния си – разбирам да служиш на половината свят, и да служиш на себе си – разбирам да служиш на една единица. Да служиш на себе си – това е най-мъчното учение, което старите гърци са проповядвали, като са казвали: „Познай себе си!“ ... Да служиш на Бога, значи да имаш всичките благоприятни условия за работа... При служенето на ближния има по-ограничени условия, а при служенето на себе си се създава характер. Ти си един малък свят, в който владее пълен хаос, и ти при тия условия трябва да създадеш своя характер, трябва да преобразиш този свят, да го направиш по образ на Бога, по образ на своя ближен.

(2, с. 160)

19 октомври

Сега под думата *съвършенство* някои мислят нещо недостъпно. Като стане съ-

вършен, човек може да работи. Който не е свършен, не може да работи. Несвършеният се труди, а пък онзи, който живее в безпорядъка, той се мъчи. Сега само свършеният работи. Свършеният човек е доволен от всичко, не му липсва нищо. Той може отвън да е несвършен, че това-онова няма, това-онова не му достига – вглъбява се в себе си. Свършеният човек всичко има. Понеже като има всичко, има един малък излишък и с него иска да създаде един нов свят.

(3, с. 87)

20 октомври

Природата е обоснована на закони. Законите подразбират разумни Същества, т.е. разумните Същества седят зад законите. Природата е пълна с методи за познаване, за знание. Следователно всеки човек трябва да изучава тия методи.

(2, с. 299)

21 октомври

Сега всичките религиозни системи и науки имат толкова фалшиви работи, толкоз лъжливи работи! Природата преследва фалшивите работи. Тя обича онава, което е нейно. Ние страдаме, че сме вметнали неща, които не са произлезли от законите на Природата, от принципите на Природата, и не са произлезли от фактите на Природата.

(3, с. 35)

22 октомври

Всички, които не признават Любовта, за тях Бог има особени реторти. Той е решил да им даде едно педагогическо възпитание. Тъй ще ги обедини, че ще ги накара всички да имат едно верую. Най-първо Той е решил да тури младите в тези реторти, после старите – учители, военни, генерали, всички вътре! Решил е да изкара от тях само един човек, но свят човек ще бъде той! Вие ще кажете: „Свърши се с нас!“ Не, тогава вие ще влезете

да живеете в този голям човек като една малка единица.

(2, с. 281)

23 октомври

Вярвайте в светлината, вярвайте в светлите духове, вярвайте в Любовта, вярвайте в Бога; вярвайте в тъмнината, вярвайте и в тъмните духове. Това трябва да го знаете – те са добри служители. Най-последно, вярвайте в човешкия свят, вярвайте в хората. Бог е главата, ангелите са ръцете, черните духове са червата и стомахът, хората – това са краката на Битието. Това е цялото Битие, това е целият живот.

(1, с. 81)

24 октомври

Сега онези, които не разбират законите, вземат Библията за авторитет и казват: „Така е казал Господ!“ Човешката душа, човешкият дух са резултатите на тази написана книга. Обаче тази написа-

на книга едни тълкуват по един начин, други – по друг начин. Где е авторитетът? Това е един написан закон. И после казват, че това е откровение. И Христос има някои откровения, но где са? Няма ги написани.

(1, с. 503)

25 октомври

Христос е човек, Който е завършил Своята еволюция, Който разбира законите на Природата, законите на Битието. Един човек, Който казва: „Даде Ми се всяка власт на Небето и на Земята.“

(1, с. 331)

26 октомври

Ако животът ставаше тъй, както ние искаме, нямаше да бъде красив. Красотата на живота седи в големите противоречия, които съществуват.

(3, с. 90)

27 октомври

За да пречисти своя живот, човек трябва да мисли. Мисълта е дишане в живота. Ако не мислиш, ти не дишаш. Следователно мисълта в живота е същото нещо, каквото представя дишането за кръвта. Дишането пречиства кръвта, така и мисълта пречиства живота.

(1, с. 469)

28 октомври

Има нещо, по което мягаме на Бога, но не сме напълно подобни на Него. Ние мягаме на Него само в това, че можем да мислим. Едно качество има в човека – че отчасти е започнал да мисли, отчасти е започнал да чувства. Отчасти го е засегнала Любовта. Човек има само едно качество засега, което го отличава от животните – може да мисли, но той трябва да развива още две качества в себе си. Любовта у хората още не е развита. Тя тепърва трябва да се развива. Това, което хората наричат любов, още не е Любов.

Казвате, че Бог е Любов. Любовта носи живот! Следователно там, дето смъртта съществува, няма никаква Любов. Любовта изключва всякаква смърт.

(1, с. 471)

29 октомври

И себе си да възлюбиш! Често и върху себе си хвърляте съмнение – донякъде вярвате в себе си. Като остарееете, казвате: „Остарях.“ Ти започваш да се лъжеш, че си остарял. Кой ти каза, че си остарял? Това е първата измама на дявола, че си остарял! Поумнял си.

(3, с. 263)

30 октомври

Често хората се безпокоят какво ще стане с тях, къде ще отидат, след като умрат. Чудно нещо: като си се раждал, отде дойде? – „Къде отивам?“ – Отиваш там, отдето си дошъл. Отде дойде баща ти? Всеки човек отива там, отдето е дошъл.

(3, с. 278)

31 октомври

Учителите от египетската школа са пращали своите ученици да учат методи, по които да напущат своите тела за един месец най-малко. След това, като се върнат отново в телата си, по такъв начин да оживеят, да възкръснат телата им. Египтяните са имали смелостта да балсамират телата на своите покойници, като са вярвали, че един ден ще се върнат в същите си тела и ще възкръснат с тях. Но европейците развалиха техния план.

(2, с. 312)

НОЕМВРИ

1 ноември

Ето, пред теб седи един болен. Положи ръката си върху главата на този болен и ако той оздравее, твоите възгледи са прави. Полагаш ръката си, но болният не оздравява. Аз, който имам, според вас, криви възгледи, турям ръката си върху главата на този болен и той оздравява. Чии възгледи са правилни сега? – „Ама това е една случайност, това е от дявола.“ Вие срещали ли сте се някъде с този дявол? Знаете ли какво нещо е той? Той е едно същество, излязло от Бога. Следователно каквото е отношението на вълка спрямо овцата, такова е и отношението на дявола към човешката душа.

(2, с. 192)

2 ноември

Цялото животинско царство представя една справочна книга на миналото. Тази книга показва къде човек може да

сгрещи. Всички животни и растения показват пътя, през който човек е минавал и минава. Като чете тази книга, той ще знае къде може да се спъне.

(1, с. 203)

3 ноември

Човек е минал през разни форми, той е минал през разни жилища. Ще кажете: „Нима човек е минал през формата на животните?“ Не, той е живял в къщите на различните животни. Тия къщи той сам ги е построил. Той е живял в малки микроскопически къщи и след като е забогатял, той казвал на слугите си: „Оставям тази къщичка за вас, а аз отивам в по-голяма къща.“ И тогава по-малки от него същества влизат в колибката му. Като е минавал през цялото животинско царство, човек си е оставил наследници на по-малките си къщички, защото си е съградил по-голяма, по-хубава къща. И в тази къща той не мисли да остане за дълго време.

(1, с. 503)

4 ноември

За да вървиш по пътя на Любовта, това значи да намериш майка си в света. Да вървиш по пътя на Мъдростта, това значи да намериш баща си в света. Да вървиш по пътя на Истината, значи да намериш себе си в света. Това е смисълът на живота.

(1, с. 360)

5 ноември

Най-простото определение на Любовта е: туй, което дава светлина на ума ти. Любов е това, което дава топлина на сърцето ти. Любов е това, което дава храна на душата ти. Любов е това, което дава свобода на духа ти. Има и ред други определения. Като дойдем до Любовта в нейното първично проявление, тя няма сенки. Любовта е без сенки, Мъдростта е без сенки и Истината е без сенки. Ето какво разбирам „без сенки“: ти в Любовта можеш да обичаш само едно – нищо повече... В света съществува само един човек. Всички

други човеци са цветовете на този, големия човек – той цъфти във всичките.

(3, с. 67)

6 ноември

Ние, съвременните хора, живеем само за този свят. Това е неразбиране на света! Сега ще ви представя четири свята. Единия свят го наричам Божествен, другия свят го наричам свят на светлината; един свят имаме на тъмнината и друг един свят имаме на гъстата материя, в която ние живеем. Светът на гъстата материя е свят на хората. Светът на тъмнината е свят на интелигентни същества, но зли и силни същества, в които морал няма. Казват: „Право е само онова, което ние правим.“ Другите на светлината са, които проповядват, че знание и светлина трябва да имат хората.

(1, с. 66)

7 ноември

В света на светлината нещата започват зле и свършват добре. В света на

тъмнината най-първо започват добре и свършват зле. Божественият свят се отличава с друго качество – нещата започват добре и свършват добре. Щом една работа започва добре и свършва добре, тя е Божествена. Щом започва зле и свършва добре, тя е под ръководството на светлите духове, на тия, светлите Същества. Щом започва добре и свършва зле, тя е под ръководството на тъмните сили. Това е диагноза.

(1, с. 72)

8 ноември

По какъв начин може да дойде един ангел у нас? Ангелите няма да се раждат като нас, но писано е в Писанието: „Когато ние се обърнем към Бога и се новородим, тогава Господ ще изпрати по един ангел да живее във всеки едно от нас.“ Тогава ще бъдем радостни и весели... Когато искаш да проследиш един научен въпрос, ще запиташ този ангел: „Каж ми нещо по този въпрос!“ Няма нищо, което този ангел да не знае. Той знае и музика,

и изкуство, и наука – всичко знае! Тия хора, в които се вселява по един ангел, ние наричаме „гениални хора“. Вие казвате: „Този човек е гениален!“ Аз казвам: в този човек живее един ангел. „Ама той е свят човек!“ – Да, в него живее един ангел, затова е свят човек.

(2, с. 152)

9 ноември

Във всички велики хора живее по един велик дух, които духове също са на йерархии. Някой човек иска да бъде музикант. Музикант, в пълен смисъл на думата, може да бъде само онзи, у когото живее един ангел. И всичко възвишено и благородно в света, в какъвто и да е смисъл, се дължи само на ангелите. Обаче ние ще кажем: тогава де е нашата индивидуалност? Какво подразбираме под думата *индивидуалност*? Ангелите са черпили своето знание от Бога, а ние го черпим от тях. Какво лошо има в това?

(2, с. 152)

10 ноември

Когато един ангел влезе в един човек и той се прояви като поет – напише една много хубава поема, ангелът няма да подпише името си, но ще каже на своя ученик: „Ти си подпиши името, тази работа е твоя!“ Ангелите са много щедри, много благородни. И като напише този човек нещо хубаво, всички казват: „Колко е гениален този човек, глава има в него!“ Да, тази глава е на ангела!

(2, с. 152)

11 ноември

Бъдещото положение на човека няма да бъде като сегашното – той ще представля сфера. Като влезете в духовния свят, няма да виждате хората с такава форма, каквато днес имат. Те ще представят сфери, големи или малки, от които ще излиза светлина. Всяка сфера ще се движи като Земята. Тези сфери ще светят като големите електрически кълба. Когато един ангел слезе на Земята, и той се про-

ектира в същата форма, каквато човек има, но на Небето той е сфера.

(1, с. 436)

12 ноември

Има моменти в живота, когато човек е готов всичко да жертва за Божественото. Има моменти в живота, когато сме под влиянието на светлите духове, те са наши приятели. Тия Същества аз ги наричам напреднали човешки Същества. Тия Същества са най-светли, понеже са живели в друга една епоха милиони и милиони години преди съществуването на сегашното човечество. Те са завършили една особена еволюция.

(1, с. 72)

13 ноември

Окултистите поддържат, че когато тия Същества са завършили своята еволюция, човек се е намирал в стадия на растение. Каквото е нашето отношение към растенията, такива са били отношенията на тия Същества към нас. Понеже

в това време те са ни причинили много страдания и несгоди в живота, за да изправят своите минали погрешки, те слизат сега на Земята от тия светове да ни помагат. Правят големи жертви, понеже разбират Божиите закони. Жертват всичко, за да изправят своите погрешки, да ни научат да не грешим.

(1, с. 73)

14 ноември

Очите, ушите, устата, краката, ръцете ви – всичко това са ангели, дошли да ви служат, вследствие на което вие трябва да бъдете много внимателни към тях, да не ги цапате. Казвате: „Ръце са това, те са създадени за работа.“ Вие вземате всички ваши удове за ваша частна собственост и искате да разполагате с тях, както намерите за добре. Не измъчвайте ръцете си, не измъчвайте краката си. Онези, които са писали Писанието, те знаят това и са го предвидили. Другите, които отпосле дойдоха, започнаха да коментират Писанието и по този начин го изопачиха. Те

са профани, невежи хора. Невежите развалиха света. Те изопачиха всичко онова, което учените преди тях създадоха.

(1, с. 545)

15 ноември

Та казвам: вярвайте всички в светлите ваши братя, които идват при вас. Един от тях, знаете, Той е Христос. Едни от тях са апостолите, светиите – те са служители. Има някои, които знаеха; евреите знаеха Михаил, Гавриил – служители, висши Същества, които отдавна са завършили своята еволюция... Едно от тия Същества, за които ви говоря, знае повече, отколкото цялото човечество. Едно от тия Същества има много по-интересна история в своето развитие, отколкото цялото човечество. Турен на везните пред Божия поглед, седи по-високо, отколкото целият свят. Писанието казва, че Бог счита цялото човечество по-малко, отколкото един от тия духове. То е мярката.

(1, с. 80)

16 ноември

Според мене мъчнотии не съществуват. Ако съществуват някакви мъчнотии, те не са създадени от Бога. Нито адът е създаден от Бога. Падналите ангели създадоха ада. Бог ги хвана, върза ги, за да ги накара да оправят това, което са създали. Те създадоха ад в своето царство. И понеже те го създадоха, Бог ги изпрати на Земята да го опитат, а после и други го опитаха. Всеки човек трябва да опита сам това, което той е създал.

(1, с. 172)

17 ноември

Каквото мисли човек, това става от него. Човешката мисъл е магията на съвременното човечество. Бог е дал ума на човека като магическа тояжка, но човек е направил в това отношение една погрешка. Той и досега още не е употребил тази тояжка.

(1, с. 266)

18 ноември

Срещате някоя религиозна мома и всички ще я нарочат. Защо? Че се червисвала. Нека се червисва! Лицето е нейната къща. Нека си маже къщата. Тя се причесва, туря си добре забрадката, украсява си пръстите – иска да направи добро впечатление на хората, да я харесат. Защо ще я съдите? Хората са станали много дребнави, готови са да се съдят едни други. Ако Бог украсява толкова много пеперудите, защо и хората да не се украсяват, да се кичат с пръстени и със скъпоценни камъни? Те искат да бъдат жълти, изпити – да минават за светии.

(3, с. 314)

19 ноември

Ако Любовта те подтиква към едно дело, колкото и дребно да е, колкото и малко да е, ако ти не го направиш – създаваш нещастие на себе си. Любовта не обича противодействие. Като дойдете до Любовта – никакво противодействие! Тя

носи за тебе във всичките свои изявления
най-великото благо, което ти си мислил.
(3, с. 169)

20 ноември

Всичкото престъпление в семейния живот, да го знаете, е там, дето престава Любовта. Щом престане Любовта, това е моментът на престъплението. Там, дето започва Любовта, това е Добродетелта... Семейството седи в Любовта. Когато се образува онази Любов между двамата млади – да се жертват при всичките условия, това е Любов. Щом започне ревността, има падение.

(3, с. 83)

21 ноември

Сегашните хора, като видят двама, казват: „Хайде да ги оженим!“ Че какво ви дава право да ги жените? То не е ваша работа! Хората нямат право да женят никого, нищо повече. Тия двама може да се женят, но вие да ги жените – оставете

тази работа! Защо има толкова развалени бракове? Защото хората ги женят.

(3, с. 143)

22 ноември

Казва се в Писанието, че нито се женят, нито за мъж отиват. Но вечният живот съвсем друг израз има. Не че няма да има женитби, но по този начин няма да се женят хората. Ако мъжът живее на Месечината, а жената – на Земята, как ще се карат? Той може би с аероплан ще дойде веднъж на деня, ще прескочи и ще се върне. Може ли да се карат? Не може. Тя ще въздиша на Земята и той – от Месечината. Ние се караме, понеже сме много близко физически, много тягостно е.

(3, с. 331)

23 ноември

Ние, хората, трябва да дойдем до Любовта на душата. Ние разбираме любовта на телата – това е механическа любов.

(3, с. 192)

24 ноември

Ако ти за Любовта не си готов всичко да пожертваш, твоята любов е човешка. Ако ти в Любовта мислиш, че ще изгубиш нещо – това са човешки понятия за Любовта. Ако ти в света, като обичаш, мислиш, че ще изгубиш – твоите понятия са човешки. Любовта ще те въведе във връзка с всички разумни Същества в живота, ще отвори всичките врати, дето има интелигентност, за да те приемат като добре дошъл брат или сестра.

(3, с. 186)

25 ноември

Имаме три положения. Някои говорят за идеална любов – това е Божествената Любов. Някои говорят за реална любов – това е тази Божия Любов. Някои говорят за човешка любов – това е тази Любов. Тия три вида Любов са едно и също нещо. Само че идеалната Любов е облечена с едни дрехи, реалната е облечена с други дрехи и човешката – с други

дрехи. Дрехите са различни, Любовта е една и съща. Човешката любов в основата е Божествена Любов. Само дрехите са различни външно.

(3, с. 286)

26 ноември

Две велики неща има в света: да знаеш, че има някой, който те обича, и да знаеш, че някого ти любиш. Това са две неща велики. Да знаеш, че има някой да те обича; да знаеш, че има кого да любиш, че заради него си готов да направиш всичко. Да знаеш, че някой те обича, че е готов заради тебе всичко да направи.

(3, с. 266)

27 ноември

Любовта е почва, в която ти, нищожният грешник, трябва да се посееш, да изникнеш и да израснеш, да се превърнеш в едно дърво. Смисълът не е само в това – да седиш, да се радваш или да скърбиш и да кажеш: „Днес съм радостен или скръбен.“ Това са екзалтации, това са

дим и пепел. Ние не говорим за неорганизирания живот, но за живота в Бога. И всеки от вас трябва да знае, че живее в Божествения организъм и затова, като стане сутрин, да каже: „Какво трябва да бъде днес моето отношение към Бога, Който ми е дал живот?“ А ти ставаш сутрин и казваш: „За мене никой не мисли.“ Това е една самоизмама, от която се ражда грехът. Всяка сутрин, като станеш, Господ вече мисли за тебе!

(2, с. 200)

28 ноември

Онзи човек, който има Любовта в себе си, е като огъня – всичко ще пояде и така ще изчисти живота си, ще изчисти цялата среда, в която живее. Това се отнася до праведния, до любещия човек – той всичко изчиства. И човекът на Любовта за в бъдеще ще се познава по това: ако неговата любов може да те очисти, тя е Божествена. Опетнява ли те неговата любов – тя е човешка.

(2, с. 295)

29 ноември

Бог може да живее само в душата на човека. Ако имаш душа, Бог може да живее в твоята душа. Ако нямаш душа, Бог не може да живее в тебе. Казано е, че Бог пребъдва в сърцето на човека, на смирения. Аз бих превел този стих другояче: Бог живее само в онези хора, които имат души. Този превод е необходим, за да се избегне противоречието, което е поставено в Писанието. Понеже сърцето на човека е грешно, Бог не може да живее там, дето е грехът. По нямане на думи казват, че Бог живее в сърцата на смирените. Не, в душата живее Бог, а не в сърцето! Душата е чиста, а сърцето е опорочено.

(1, с. 192)

30 ноември

Човешките души се огрешиха от неразумните ангели. Ангелите, които участваха в създаването на Вселената, не можаха да устоят и те развалиха човешките сърца.

(3, с. 217)

ДЕКЕМВРИ

1 декември

Аз наричам умен човек онзи, който може да служи на своята душа. Сега ние сме дошли до тази степен на развитие, когато човек не трябва да служи на своя ум, но умът трябва да служи на нас. Ние не трябва да служим и на сърцето си, нито на волята си. Дойдем ли до душата си обаче, ние трябва да ѝ служим. На душата всички трябва да ѝ служим.

(1, с. 265)

2 декември

Истинско знание е това, което изтича отвътре на човека и изисква външни условия, за да се прояви. Знанията трябва да изтичат от човешкия дух, т.е. трябва да излизат от вътре на вън. Външните условия са пак от Бога. Бог е мислил дълго време отвътре, после се е проявил навън. Така и ние, когато мислим дълго време отвътре, после се проявяваме навън.

(2, с. 369)

3 декември

Човек не трябва да има за любовта си никакъв обект. Обектът е нещо материално. Защо човек не трябва да има за любовта си никакъв обект? Понеже обектът е подложен на известно изменение, вследствие на което ти не можеш да разчиташ на този обект. Ако разчиташ на този обект, ще загубиш любовта си.

(2, с. 302)

4 декември

Някои казват, че са верующи. За да познаеш дали един човек е верующ, той трябва да има едно вътрешно, а не външно схващане за Бога. Защото всеки човек, който има едно външно понятие за Бога, той е идолопоклонник, той е човек от една стара култура. Щом човек има една външна форма, външен образ за Бога, и мисли, че Той може да го наказва, такъв човек е идолопоклонник. Казвам: вие ще познаете верующия, когато е болен, кога-

то е на смъртно легло. Ако роптае, когато е болен, той няма никаква вяра.

(2, с. 368)

5 декември

Любовта не може да говори прямо на сегашния човек, тя говори на човека само по един начин – чрез живота. В живота пък има движение, затова животът говори на човека по два начина: чрез езика на Земята и чрез езика на Слънцето. Езикът на Земята е наречен език на страданията, а езикът на Слънцето е наречен език на радостите.

(2, с. 11)

6 декември

Месечината я харесвам само в едно отношение – тя е екран, на който се прещат човешките мисли и желания, да стават явни. Да приличаме на Месечината – мисълта ни да бъде ясна. Хубаво е да приличаме на Слънцето – трябва да имаме онази енергия, която Слънцето изпраща.

(3, с. 181)

7 декември

Гневливият човек трябва да се превърне на един горещ, любещ човек. Този човек, който се гневи, той може да люби много силно, той може да обича интензивно. Той трябва да трансформира своята енергия от гняв в любов. Всичко, което имаме в себе си, колкото и да е отрицателно, то е едно благословение. Не ви казвам, че трябва да корените злото, но казвам, че трябва да използвате всичко в света за добро. И Писанието казва: „Всичко, което се случва на онзи, който люби Бога, съдейства му за добро.“

(2, с. 211)

8 декември

Казват за някой човек: „Той е отличен човек, идеите в него са постоянни, не се менят; постоянен човек е той.“ – Аз съжалявам хора, у които идеите не се менят. – „Ама той има стари идеи.“ – Аз съжалявам тия хора, у които идеите са

стари! Бог, Който е толкова велик, Който постоянно твори, Който е създал великия Космос – всичко в Него всеки ден, всяка минута се мени. И Слънцето всеки ден се мени. Това Слънце, което видяхме вчера, днес не е същото. В тази промяна именно има един обновяващ живот, една вътрешна красота и интелигентност. Следователно в сегашния бит на Космоса са влезли по-разумни Същества, отколкото са били по-рано.

(2, с. 239)

9 декември

Природата представлява една съвкупност от всички разумни Същества. Те управляват сегашния Космос. Това аз наричам разумна Природа. Деятелността на всички тия Същества е така разпределена, че всяко Същество знае как да работи, какво да работи и по кое време да работи. Тези съвършени Същества по някой път могат да направят някои малки погрешки, които науката нарича „изключения“,

а аз наричам опущения. Тези Същества, макар и свършени, имат какво да учат, а при това учение те могат и да сгрешат нещо... Тези Същества са толкова действителни, че каквото и да стане, каквато и погрешка да стане, в края на краищата те я изправят. Те бързо изправят нещата с един магически жест. Тези погрешки идват по закона на свободата, понеже всички ние трябва да живеем в свободата.

(2, с. 329)

10 декември

Казвате: „Да се любим един друг!“ Разбирате ли какво нещо е Любовта? Любовта трябва да се изрази с едно велико, свещено чувство, и тогава да изпратим заедно моето свещено чувство и вашето свещено чувство из цялата Вселена. Но ако моето свещено чувство и вашето свещено чувство не са пробудени, как ще дойде Любовта?

(2, с. 377)

11 декември

Често съм се спирал върху смъртта. Аз не говоря за смъртта на Земята. Има една смърт, през която човек може да мине, още докато е на Земята. В този смисъл да умре човек – това значи да отстрани от себе си всички отрицателни качества. Това значи да се отрече човек от всички свои деди и прадеди, да се отрече и от себе си. Ако може да се отрече и да умре заради тях, той е умрял заради един стар живот.

(1, с. 116)

12 декември

Не е смъртта, която царува, но животът. Смъртта е само едно видоизменение на формите в живота. Следователно животът ще преодолее, ще махне смъртта и ще възстанови онези форми, които никога няма да се разрушат. Смъртта сега разрушава само несъвършените форми. Всички онези хора, които не са достигнали до положението на съвършени Същества, са

подложени на ножа на смъртта. Като станат съвършени, те няма да умират. Тогава хората ще се размножават по съвсем друг начин, а не както сега. Размножаването е закон на несъвършенството.

(1, с. 116)

13 декември

За в бъдеще аз бих желал хората да постъпват по следния начин: някой млад човек, като срещне някоя млада мома, която го харесва и иска да се ожени за него, да ѝ каже: „Аз вече съм престанал с такива суеверия, за такава мома не се женя.“ И момата, като срещне някой млад момък, да каже: „Аз за такъв момък не се женя.“ Що е женитбата в света? Женитбата първоначално е представлявала една разумна връзка, едно разумно отношение. Ако мъжът има една другарка, тя трябва да е такава, че да го подига в живота, а не да му тури един юлар и да го потиква с него напред. Този юлар се среща навсякъде.

(2, с. 316)

14 декември

Бракът подразбира една велика Божествена идея, която може да се приложи само с един свещен трепет, и то тогава, когато хората придобият това единство; когато мъжът и жената не гледат един на друг с пренебрежение. Друга картина трябва да изпъкне в умовете на хората – да знаят, че са изпратени на Земята като спасители на човечеството, като творци на новото в света.

(2, с. 358)

15 декември

Да кажем, че някой велик художник е дошъл да завърши своята картина, но ослепява. Какво става с картината? – Спира се. Или пък някой виден цигулар дошъл да завърши своето велико произведение, но ръката му се парализира. Какво става тогава? – Произведението му се спира. Съвременните учени, гениални хора спират своята работа наполовина. Казват някои: „Бетховен създаде нещо велико!“ Не, туй, което той написа, е само един предговор

на великото. Като дойде до най-великото, той спря, смъртта го хвана за гушата. Така е и с всички велики поети и музиканти. Като дойдат до най-великото, до най-красивото, смъртта ги хваща за гушата и им казва: „Ти няма да разправяш тия велики работи на хората!“

(2, с. 245)

16 декември

Докато сте на Земята, не завършвайте всичките си работи наведнъж. Оставете нещо незавършено. Завършиш ли всичките си работи изведнъж, ще заминеш за другия свят. Ако завършите всичките си работи наведнъж, вие ще добиете лош навик, ще станете пасивни. Не, човек трябва да остави нещо недовършено, да има какво да работи, да се стреми към нещо.

(1, с. 135)

17 декември

Не роптай, че се е запалило сърцето ти. Като дойде Любовта, благодари, че си се запалил от четири страни. Няма нищо

лошо в това! Щом реагираш в Любовта, ти ще си създадеш най-голямото нещастие. Щом искаш да се освободиш от Любовта, ще дойде най-голямото нещастие. Никога не се старайте да се освободите от Любовта. Освободете се от вашите криви разбирания, от вашите криви постъпки, криви мисли, криви чувства, но от Любовта – ни помен от мисъл да се освобождавате. Това е най-свещеното! Че Бог, Който ви е посетил, ако Той ви напусне – това е смърт.

(1, с. 37)

18 декември

Когато Христос говори за бъдещето, за свършека на света, Той подразбира, че за в бъдеще ще дойде една нова вълна и туй, което сега е зло в света, ще мине в друга фаза на своето развитие. Туй е едно условие, една възможност за ония хора, които днес са лоши, за в бъдеще да станат добри. Всеки човек, който закъснее в своя път на развитие, става лош.

(2, с. 373)

19 декември

Идете при Любовта и се върнете назад. Умийте се и като прогледнете, елате да помагате в света. Някой казва: „Аз вече на Земята не искам да се върна.“ Някои искат да се освободят от Земята. Като идем в оня свят, трябва да се върнем да помагаме на света. Има нужда от помощници. Добри работници трябва на тази Божия нива, че да се превърне цялата Земя в един рай. Писанието казва: когато се върнем така умити в Божествената вода на Любовта, тогава ще имаме един нов свят, дето Правдата ще царува на Земята.

(3, с. 308)

20 декември

Аз няма да кажа, че живият Христос иде отвън, но Неговата светлина прониква навсякъде. Няма животно в света, което да не чувства Неговата Любов. Има известна мъртва материя, която още не е почувствала Любовта на Бога, но тя те-

първа ще я почувства. Всички живи същества, които имат любов в себе си, ще почувстват тази Любов. Тогава ще се създаде един нов организъм, едно ново тяло. Старото ще изчезне, ще мине, а новото ще се трансформира като буба.

(2, с. 187)

21 декември

В основата си всичко в света живее, няма мъртва материя. Мъртва материя съществува само за невежите хора, които не разбират устройството на Вселената, които изведнъж разрешават въпросите и казват, че известни вещи са живи, а известни – мъртви. Същност не е така. Желязото живее тъй, както и човекът живее... Желязото чувства скърби и радости тъй, както и човекът... Желязото може да се отрови тъй, както и човекът може да се отрови. Желязото може да се екзалтира тъй, както и човек може да се екзалтира. То може да възприема всички промени, които стават в човека.

(2, с. 188)

22 декември

Трябва да се изучава физическият живот на хората, понеже той съдържа Божественото в себе си. Той е едно семе, което съдържа всичките възможности. По някой път много духовни хора казват: „В Небето да идем – Небето е разумният живот, там ще изучаваме човека на Земята.“ Щом започнем да изучаваме човека на Земята такъв, какъвто е, ние вече сме в Божествения свят. Щом ти си в Небето и ако идеш да търсиш това, което е на Земята, ти си на Земята.

(3, с. 254)

23 декември

Тази власт, която Христос ни е дал, седи в това – най-първо да се домогнем до Любовта. И чудни са някой път хората, като се питат обичат ли се... Любовта не е един механически процес, да каже, че „аз те любя“. В Любовта има светлина, в Любовта има радост, в Любовта има разширение, в Любовта има живот, в Любовта

има условия за растене и възможности да опиташ и да използваш всички блага, но в Любовта има и друг един закон – да не ставаш чрезмерно лаком, за да не загубиш всичко. Любовта желае, щото всички хора да опитат еднакво всички блага. Любовта дели и най-малките трошици, тя е готова да раздели всички блага.

(2, с. 200)

24 декември

Иисус, на еврейски Йешуа, е символ. Той означава един принцип, който съдържа в себе си творческите сили, позитивните сили, които създават; той съдържа в себе си онази формативна сила, която сглобява, която съгражда туй, великото съзнание, което ражда хармонията и туря в ред и порядък всичко.

(2, с.39)

25 декември

Христос дойде на Земята, за да донесе на хората една наука, с която да им по-

каже как да живеят, за да се обновят във всички направления. Не само духовно, не само за онзи свят, но и за този свят. Той донесе идеята за братството, че всички хора да се смятат братя помежду си. Той казва: „Един е вашият Отец, затова не считайте, че имате много бащи.“

(1, с. 153)

26 декември

Казват, че Христос никъде не е учил. Други казват, че Той се учил в Египет, Индия и др. Не, великите Учители изобщо не се учат на Земята. Някои от тях ходят, може би само за пет-шест години, на Слънцето да се учат, и после идват тук, на Земята. Ако някои казват, че великите Учители се учат тук, на Земята, те са много прости хора.

(2, с. 55)

27 декември

Когато минавате от един свят в друг, като мислите за Бога, казвате: „Аз не се

интересувам от светския живот, няма да се интересувам.“ Но аз се интересувам и от светския живот, интересувам се от духовния живот, интересувам се и от Божествения живот – за мене е еднакъв. Бог е и на Земята, и в духовния свят. За мене всичките светове, които Бог е създал, са еднакво ценни и еднаква цена им давам.

(3, с. 117)

28 декември

Всичките плодни дървета, житото, царевицата – всичките се жертват, за да придобият някоя добродетел. Всички се жертват за нас – разумните същества, направени по образ и подобие на Бога, а ние ходим и много малко вършим. За пример, колцина от вас могат да приложат това, което ви говоря? Ако един приложи нещо, не съм загубил.

(3, с. 338)

29 декември

Вие трябва да схващате Христа като възвишена, абсолютна Добродетел, при-

ложена в домовете ви, във вашия индивидуален живот. Схващате ли Христа така, вие ще имате Неговото присъствие в себе си. Знаете ли какъв ще бъде тогава вашият живот? Вие всички щяхте да бъдете алхимици. А знаете ли какво значи алхимия? Алхимикът е маг. Смъртта не може да хване този алхимик, този маг, за гушата и да го души. Този маг е свободен от всякаква сиромашия и страдания.

(2, с. 248)

30 декември

За този маг, който е в безсмъртието на живота, и най-големите вълни на живота са само едно приятно наслаждение. Той седи горе над вълните и колкото по-големи са вълните, толкова по-добре за него. Той като се качва над тия вълни, може да си играе с тях. Той може да си играе и с ветровете, които донесат тия вълни. Този маг – човекът на Добродетелта, като влезе в огъня, и с него си играе – огън не го гори. Огънят за него е

само условие за чистене. Вие ще кажете:
„Това са само поетически изречения...“

(2, с. 248)

31 декември

В Бога всичко е възможно. И когато човек залюби, всичко е възможно за него, а когато загуби Любовта си, всичко за него става невъзможно. Следователно и наука, и сила, и богатство, всичко в света се дължи на тази велика сила – Любовта. И затова в живота си, ако искате да успеете, проектирайте Божията Любов във всяка ваша мисъл, във всяко ваше чувство. И ако във всеки урок влагате Божията Любов, вие ще видите Божието благословение. Ако вкъщи, при извършването на най-маловажната работа, влагате Любов, вие ще имате Божието благословение.

(2, с. 275)

ЯНУАРИ

1 януари

В света има Божествени чувства, Божествени мисли и Божествени постъпки. Човешките постъпки, човешките чувства и човешките мисли правят хората слаби. Божествените ги правят силни. Що е Божествено? – Туй, което спасява човека от смърт. Туй, което създава смърт, е човешко. Не че хората създадоха смъртта – тя беше създадена преди хората. Преди хората да съществуват, други същества създадоха смъртта, понеже те бяха силни. Те не умираха, само се отклониха.

(3, с. 38)

2 януари

Аз не искам да оставя във вас мисълта, че в света няма нищо реално. Всичко в света е реално, само че в едно отношение реалността е вечна и неизменна, а в друго отношение – временна и преходна.

Или с други думи казано: в света има две посоки на движение – възходящо и низходящо. В едното състояние, което е състояние на тъма, низходящото състояние, се раждат скърбите, страданията, мъките, болестите, всичките несполуки, неблагоприятността – всички лоши прояви. А в другото, дето е Духът на благостта, Бог, за Когото се казва, че е благ – тази посока е възходяща, тя определя стремежа на човешкия дух към Бога.

(2, с. 219)

3 януари

Като се е отделила от Земята, с това Луната е намалила нейната скорост – да не се движи толкова бързо... Второто положение, втората функция на Месечината е, че всички онези нечистотии, които хората имат, даже и най-престъпните им замисли и желания, Луната ги е намалила 75 на сто. В това отношение тя поглъща нечистотиите на Земята. Ако не беше Луната, хората щяха да имат престъпления

сто на сто, а сега Луната поглъща 75 на сто от престъпленията им, а оставя само 25 на сто. Като се създаде втора луна, на Земята няма да има никакви престъпления – хората ще бъдат свободни от престъпления. Когато дойде втората луна, тя съвършено ще уравни движението на Земята.

(1, с. 182)

4 януари

Нашата Земя пътува из пространството като един голям параход, и то с много голяма бързина и движение, които не усещаме. При това пътуване из пространството ние дохождаме в съприкосновение с други слънчеви системи, които по развитие се намират в по-висок стадий на интелигентност, отколкото всички досегашни слънчеви системи, през които сме минали. Ето защо ние с право казваме, че Земята ще се измени, както и цялата Слънчева система, и ще дойде до по-високо стъпало на развитие. Защо? Защото е във връзка с по-велики сили, които

действат в тези невидими за нас слънца.
(2, с. 239)

5 януари

Едни учени поддържат, че мозъкът произвежда мисълта. Не, мозъкът възприема мисълта, той не я произвежда. Мозъкът е нещо, подобно на радиото. Както радиото отдалеч схваща звуковите вълни и ги предава, така и мозъкът възприема мислите и ги предава. Значи мозъкът възприема мисълта от друг свят. Чрез мозъка ние се влияем от един свят, много по-висок от нашия.

(1, с. 390)

6 януари

Казва Писанието: „Бога никой никога не е видял.“ В този стих има едно противоречие. Йоан на едно място казва: „Как можем да любим този, когото не сме видели?“ Има една любов на виждане, има и една любов, която съществува и без виждане.

(2, с. 282)

7 януари

Любовта на Бога към всички същества е еднаква. Туй е общ закон, това е един постулат. Разликата е в това, че всички същества не използват еднакво Божията Любов. Понеже Любовта съставлява база на Божията Мъдрост, то в степените на Любовта се проявяват и степените на Мъдростта. Има степени на Любовта, има степени и на Мъдростта, има степени и на Истината.

(2, с. 194)

8 януари

Тази, разумната светлина, периодически иде на Земята. Периодичността – това е закон на Любовта. При сегашните условия, понеже нашата нервна система не е достатъчно силна, Любовта иде периодично. Понеже е чрезмерно активна, тя се приближава и отдалечава от човека, за да му даде възможност да укрепне. Любовта се приближава и отдалечава, за да укрепне нервната му система, за

да може да приемем благата, които тя носи.

(3, с. 182)

9 януари

Същественото в живота, това е разумното, това е светлината. От това гледище във Вселената няма абсолютно никакво движение. Това нещо може да ви смути малко. Ще кажете: „Как във Вселената няма движение? Аз ходя от едно място на друго...“ Във Вселената има само едно малко мърдане. Всяка частица се мърда на мястото си. Тя трепти и никъде не отива.

(2, с.44)

10 януари

В миналата си беседа казах, че няма движение в Природата, но има само някакво мърдане. Някои не са ме разбрали добре. В света има движение, но то е само частично, тъй го разбирам аз. Всичко в това безпределно пространство не се

движи – ако цялата вечност, ако цялата Вселена, ако целият Космос се движи, накъде ще отиде това? Толкова повече, че всичкото пространство е изпълнено с една субстанция... Когато се говори за движение, подразбирам промяна на формите. Само там има движение. Движението всякога подразбира нов живот или то е признак на някакъв нов свят, който се заражда.

(2, с. 79)

11 януари

Аз казвам: когато Вечното реши да се ограничи, само тогава има движение. Следователно ние казваме: движат се само частиците на Цялото, а Цялото всякога седи в покой. И в човека става движение.

(2, с. 81)

12 януари

Във физическия свят частта никога не може да бъде по-голяма от цялото. В

духовния свят обаче частта може да бъде по-малка от цялото, може да бъде равна на цялото, а може да бъде и по-голяма от цялото. Как ще разберете това нещо? Това е парадокс, това е абсурд!

(1, с. 225)

13 януари

В религиите, когато представят Бога, представят Го такъв, какъвто не е. Няма Същество, което да е било по-изопачено представено, в по-изопачена форма, отколкото образът на Бога. Как ли не са Го представяли! Изучавайте само историята и ще видите какво са мислили, какви изопачени образи са създали.

(3, с. 207)

14 януари

Да обичаш някого, значи, че ти не можеш да живееш без него. Това е обич, това е вътрешният смисъл на обичта. Щом мислиш, че и без него можеш, ти не го обичаш... И когато казваме, че Бог е

Любов, ние разбираме туй, великото, абсолютно, без което не може да се живее, нито може да се мисли, нито може да има свобода.

(2, с. 82)

15 януари

Гледам по вашите лица една черта на песимизъм, много сте остарели, много сте сериозни. Ще напуснете вашата сериозност! Под думата „сериозен човек“ разбирам: човек трябва да мисли. И в мисълта човек трябва да е радостен! Той трябва да се радва, че може да мисли. За три неща ние трябва да се радваме: ние трябва да се радваме, че можем да мислим; ние трябва да се радваме, че можем да чувстваме; ние трябва да се радваме в дадения случай, че можем да постъпваме, както намираме за добре.

(1, с. 60)

16 януари

Само хората на постоянството, на великото търпение могат да намерят Исти-

ната. За Бога се казва, че е дълготърпелив. Защо? Велика философия се крие в тия думи! Като станем като Бога търпеливи, само тогава ще разберем тази философия. Като казвам „търпение“, не разбирам да носим неволята на света, но всяко нещо, което носим, да ни радва.

(2, с. 138)

17 януари

Ако един човек не може да търпи колкото един бук, де е неговата културност? Ако един човек не може да устои колкото един заек, а отива да се самоубива, де е неговата културност, де е неговата човещина? Защо Господ създаде дърветата? – За да ни покаже пътя на търпението. Защо Господ създаде заека? – За да ни покаже, че страхът ражда благоразумието. Той и със страха си при всяка опасност мисли, наблюдава.

(2, с. 9)

18 януари

Най-хубавото нещо е човек да има воля. Под думата *воля* разбирам да има човек душа.

(3, с. 203)

19 януари

Всички клетки на един разумен човек трябва да бъдат разумни. И докато хората не почнат да мислят с краката си тъй, както с главата си, светът няма да се оправи. Аз мисля, че в света ще дойде една раса, на която и краката ще мислят, както и нашите мозъци. Питам тогава: краката ще ходят ли по земята? Не, няма да ходят.

(2, с. 48)

20 януари

Линията на еволюцията не върви по един прав път, но по един крив път. Сега у вас може да се сложи идеята: „Ама нали е казано, че трябва да вървим по един прав път?“ Обаче правият път не подразбира

правата линия. Нима онзи разбойник, който върви по правия път, по най-късия път, това означава „прав път“? В окултната наука под „прав път“ разбират онзи път, който има най-много допирни точки до Реалността – той е правият път.

(2, с. 147)

21 януари

Когато разглеждаме Любовта окултно, разглеждаме я като основа, в която се развива животът и от която той черпи своите сокове. А животът е необходим, понеже корените на нашия разумен живот са вложени в него. Умът не може да се развива правилно, ако животът не расте правилно. В такъв случай ако животът не се развива правилно, страстите се развиват, а те спъват човека. Ще кажете: „Тогав да нямаме сърца!“ Не, страстите са изопачаване на човешките чувства.

(2, с. 14)

22 януари

Аз правя сега следната аналогия: всички бурни страсти, всички противоречия в живота – това са неблагоприятните условия. Те трябва да се премахнат и да дойдат онези меки, тихи влияния, които са подобни на първите слънчеви лъчи. Само тогава ще можем да мислим правилно. Всички ние трябва да утихнем, да станем тихи и спокойни в душата си. Когато Христос седна в лодката със Своите ученици и навлезе в Генисаретското езеро, как укроти бурята, която се яви? Той простря ръката Си и повели на вятъра да утихне. Затова, когато нашето море се развълнува, прострете ръката си върху вашия ум и кажете: „Защо трябва да скърбя? Господ не скърби, ангелите не скърбят, само малките деца скърбят, само малките деца плачат.“

(2, с. 376)

23 януари

Всеки трябва да знае, че е дошъл на Земята с една строго определена цел. Кое

е най-важното за човека? – Да намери защо е изпратен на Земята и да свърши дадената му работа... Навсякъде трябва да съществува този закон: висшето да ограничава низшето. Следователно успехът на човека зависи от подчиняване на низшето му съзнание на висшето в него. Всичкото нещастие на човека седи в това, когато висшето му съзнание се подчинява на низшето. Ние можем да разрешим този въпрос практически по следния начин: човек трябва да влезе в себе си, да познае какъв е Божественият план, какво му е дадено да свърши. Дойде ли до това положение, той никога няма да бъде в стълкновение с висшето в себе си.

(1, с. 556)

24 януари

Ние, разумните хора в света, трябва да уповаме на това, което имаме в себе си, на интуицията, която имаме в себе си и която ни свързва с невидимия свят. Ние говорим за онзи свят, като че нямаме нищо общо с него. Обаче интуицията

е във връзка с невидимия свят, в който може би след хиляди години ще влезем. Като влезем в този свят, тогава ще го проверим. Тогава онзи свят ще стане факт за всички.

(1, с. 252)

25 януари

Сега съвременните хора протестират и казват: „Защо са дошли страданията върху нас?“ Аз пък задавам въпроса защо ние причиняваме страдания на други същества? ... Питам: кой създава страдания на нас, разумните същества? Половината страдания са наши, а половината страдания са на дявола. На много от страданията, които ние сами си създаваме, дяволът се чуди.

(1, с. 372)

26 януари

По някой път изпитанията в живота идат, за да опитаме силата на човешкия живот. Невидимият свят, за да ви изпита колко сте силни, ще ви накара да напра-

вите ред погрешки, че да ги изправите в едно кратко време. Или ще ви натовари с една чужда карма, с погрешките на хората, за да ги поправите, да покажете колко сте умни.

(3, с. 225)

27 януари

Сега всички хора търсят свободата, но къде ще я намерят? Ако вие не придобиете вътрешния живот, ако не влезете във връзка с Онзи, Който ви е изпратил на Земята, и ако не чувате Неговия глас, ако не Го разбирате – вие не можете да придобиете свободата. В това седи смисълът на живота. Не е въпрос какво хората могат да ви учат отвън, но важно е да намерите онази вътрешна връзка с Бога. С това човек не трябва да мисли, че не се нуждае от другите хора.

(1, с. 559)

28 януари

Всички трябва да обичаме поне едно същество в света. Ние не може да оби-

чаме себе си. Човек не може да има себе си като обект. Трябва да има една жива душа в света, която да обичаме, но не както сега се обича. Вие трябва да обичате една душа тъй, както обичате Бога. Образец да е вашата любов! Онзи, когото обичам, трябва да бъде за мене идеал.

(2, с. 179)

29 януари

Докато Господ ви дава здраве и богатства, вие сте съгласни с това, доволни сте. Щом ви даде болести – не сте съгласни, ставате на друго мнение. Коя е причината за това раздвояване? Благодарение на болестите е започнало да се изучава човешкото тяло. Това, което знаем за човешкото тяло, се дължи на болестите. Благодарение на болестите са направени днешните открития. Болестите, болезнените състояния, са признак на това, че човек минава от едно състояние в друго.

(1, с. 295)

30 януари

Не е достатъчно само да се констатира болестта, трябва да се знае причината на тази болест... Изследванията на най-новите лекари са показали, че причината на всяка болест се дължи на човешката мисъл... Човек трябва да постави в ума си положителна мисъл – че той е създаден здрав, следователно всяко болезнено състояние не се дължи на нищо друго, освен на мисълта, която човек е допуснал в ума си, че е болен. Бог е създал човека да бъде здрав, а не болен. Щом е здрав, той ще може да се освободи от всички ония внушения, които хората са му внушили.

(1, с. 506)

31 януари

Внушенията се дължат и на хората от Земята, както и на ония грешни души, които са заминали за онзи свят, но като грешни те не са могли да отидат далеч от Земята, а остават да се движат между Небето и Земята, в състояние на пихтии, ко-

ито лесно се вмъкват в телата на хората и на онзи свят. Такива грешни същества ги наричат вампири или вампирясали хора.
(1, с. 506)

ФЕВРУАРИ

1 февруари

Лозето е емблема на духовния живот, който съдържа в себе си условия за прогрес и развитие. Лозата се отличава с качеството да пуца надлъж своите клоници. Нейните корени са по-къси, а клоницата ѝ са по-дълги, докато у другите растения има една съразмерност между корените и клоницата: колкото са по-дълги корените, толкова и клоницата. У лозата пък е обратното. Тя се взема изобщо като емблема на живота. Затова Христос казва: „Аз съм лозата.“ Той не казва: „Аз съм крушата или ябълката, или смокинята, или маслината“, а казва: „Аз съм лозата, а вие – пръчките.“ Христос е разбирал много добре естествените науки.

(2, с. 366)

2 февруари

Сега вие говорите за въздържание. Аз не вярвам във въздържанието. Да се въздържа човек – това е престъпление. Новата религия отхвърля въздържанието. Ние казваме: „Пий!“ – Но какво? – Вода. Водата, която Бог първоначално е създавал – пий от нея, но онова, създаденото вино, създадената ракийца – пази се от тях. Ние не казваме: „Въздържай се!“, но казваме: „Пий!“ Като пиеш вода, нямаш нужда от ракия; щом се въздържаш от вода, ще пиеш ракийца.

(3, с. 7)

3 февруари

Съвременните хора имат едно материалистическо схващане – те считат водата безсъзнателна, като материя само. Обаче според онова окултно съзнание водата не е само материя, тя не е само и живот, но тя е още високо интелигентна и разумна.

(2, с. 218)

4 февруари

Има една любов, която мяза на виното – прави хората разсеяни. Правилната Любов трябва да внесе една светла мисъл, едно светло чувство и една светла постъпка.

(3, с. 182)

5 февруари

Ние трябва да помогнем на света, не трябва да се отказваме от него. Ние трябва да му помогнем тъй, както онова житно зрънце, като падне в почвата, и помага. Почвата – това е съвкупност от мъртви клетки, които еволюират. От това гледище цялата наша Земя не е нищо друго, освен мъртви, заспали духове, които отпреди хиляди години са паднали. Житните зрънца събуждат тези мъртви клетки. Всички разумни, живи Същества в цялата Вселена, трябва да свършат тази работа – да събудят тия спящи духове. Дали всички ще се събудят, то е друг въпрос, но ние ще изпълним своя дълг.

Когато събудим тези наши братя, голяма
радост ще настане!

(2, с. 90)

6 февруари

Някой път аз казвам, че волът е ин-
телигентен. Като казвам, че волът е ин-
телигентен, подразбирам, че е интели-
гентен като вол. Но подразбирам още, че
ако му се дадат условия като на човек, и
той ще се прояви тъй, както и човекът.
Като казвам, че мушицата е интелигент-
на, подразбирам, че ако ѝ се дадат усло-
вия като на човек, и тя ще се прояви тъй,
както и човекът. Ако на човека се дадат
условия като на един ангел, и той ще се
прояви като ангел. Или ако му се дадат
условия като на Бога, и той ще се прояви
като Бог. В условията е всичкото! Че как-
во се разбира под „Бог“? Да си Бог не зна-
чи, че трябва да запалиш света. Да бъдеш
Бог, подразбирам да можеш да твориш,
да разбираш законите на Любовта. Едно
от качества на Бога, това е Любовта.

(2, с. 190)

7 февруари

Някой път учените хора не признават душата, понеже не я виждат. Пък и религиозните хора някой път не вярват в душата. Понякога ние вярваме само в човешкия ум, понеже той се проявява в мисълта. Ние можем да познаем човешката душа по човешкото сърце. Там, дето има душа, има и сърце. Думата *сърце* не е толкова сполучлива, защото показва постоянните промени. Да обичаш човека, това значи той да може да расте и да се развива под твоята обич. Без Любов не може да има растене и развиване.

(2, с. 157)

8 февруари

Вие сега ще кажете, че въздухът, водата, земята, огънят – това са нищо. Не, земята е живот! Това е най-низшият живот. Водата е също живот. По някой път аз съм ви казвал, че с водата може да се говори. Водата се радва тъй, както и вие се радвате. Вие може да направите с нея

следния опит: ако дадете на някой добър човек да пие вода, тя се радва. Това може да проверите с галванометъра – ще видите, че стрелката на галванометъра се мърда, прави известни люлеения, които се предизвикват от нейната радост. Ако пък дадете на някой лош човек да пие вода, водата ще скърби и в стрелката на галванометъра няма да забележите същите люлеения, каквито при радостта.

(2, с. 198)

9 февруари

Когато вечността се ограничава или когато вечността се проявява, или когато вечността проявява своята разумност, трябва да я вложи в една малка форма. Там именно е най-голямото изкуство в света! Изкуството не е в създаването на великите светове – създаването на слънцата и планетите, но в създаването на онези дребни, нищожни форми, дето не виждаме никаква интелигентност. Обаче във всяка форма, колкото и да е малка,

има толкова интелигентност, колкото и в човешкото естество.

(2, с. 123)

10 февруари

Причината за пиянството е в човешките чувства. Когато вие блокирате или възпрете чувствата на човека, който иска да се прояви; когато някой човек има какъв и да е идеал или какъв и да е порив и вие спрете проявата на тези чувства в него, тогава се явяват три порива в този човек. Първият порив е, че в този човек ще се яви желание да разкъса това препятствие, ще иска да се бие. Вторият порив ще бъде нахлуване на силна скръб. Третият порив ще бъде желанието му да пие, да се напие. Турете човека в естественото му положение и пиянството ще изчезне. Следователно пиянството е явление, което се предизвиква вследствие подпушване на човешките чувства.

(1, с. 229)

11 февруари

Ако някой млад момък се влюби в някоя мома и подпушат чувствата му, в него се явява желание да пие. Лекарите лекуват пиянството с разни лекарства, но най-доброто средство в случая е да се замести това чувство или желание за пиене с някакво по-силно, по-високо чувство. Винаги силните чувства в човека заместват слабо проявените чувства. Пиянството не е от силните чувства.

(1, с. 229)

12 февруари

Когато двама души истински се обичат, те заминават за онзи свят едновременно, заедно отиват и двамата. Ако не се обичат, единият заминава по-рано, а другият – по-късно. Това показва, че между тях има хър-мър. В любовта им има нещо, което не си хармонира.

(1, с. 462)

13 февруари

Вие търсите някой да ви обича. Единственият, който може да ви обича, това е Бог. Ако ти в този, който те обича, не можеш да видиш в него Бога, любовта не е силна.

(3, с. 219)

14 февруари

Не съжбялявайте онези, които са влюбени. Не съжбялявайте онези, които страдат от любов. Блажени са, които страдат от любов. Че страдат от любов – не се смущавайте, не ги утешавайте. Любовта ще се погрижи за тях. Никакво утешение на влюбените! Любовта сама ги утешава. Вие искате да утешавате влюбените. Оставете ги! Ако Любовта не може да утеши влюбените, кой друг ще ги утеши? Любовта само ще оправи живота на влюбените. Досега не съм намерил нито един случай, нито едно изключение, в което Любовта да не е можела да утеши живота.

(1, с. 528)

15 февруари

Каква е разликата между триизмерния и четириизмерния свят? Който живее в триизмерния свят, той вижда нещата главно отпред, под ъгъл от 180 градуса. Когато влезе в четириизмерното пространство, той вижда нещата под ъгъл от 360 градуса, т.е. отдолу и отгоре, отпред и отзад, отдясно и отляво. В триизмерното пространство предметите са вън от човека, в четириизмерното пространство предметите са вътре в човека. В четириизмерното пространство предметът е ограден отвсякъде и живее в самия човек. И затова когато казвате, че някой човек живее в сърцето ви, това показва, че вие живеете в четириизмерното пространство.

(1, с. 128)

16 февруари

Движение става само в пълно пространство, в празно пространство няма движение. Това, което учените поддър-

жат, е едно заблуждение. Следователно мястото, в което Земята се движи, не е празно пространство – крив е техният превод. Пространството е пълно с една мощна сила, с една разумна сила, върху ръцете на която се крепят не само нашата Земя, но и всички останали велики светове. По нямаване на думи ние си представяме нещата фигуративно, представяме си идеите изопачено.

(2, с. 274)

17 февруари

Аз не искам да мислите, че Земята е точно такава, каквато я виждате отгоре. Това, което отгоре виждате, никаква Земя не е още. Очите ви трябва да се отворят, да видите какво нещо е Земята! Материята, от която е направена Земята, е толкова чиста, че се равнява почти на онази първична материя, за която ви казвам, че ако искате да получите един грам от нея, трябва всички фабрики по света да работят цели 3000 години, за да създадат

този грам материя. Това, което виждате отгоре на Земята, това е човешкото и животинското. Вътре в тази материя прониква Божественото, което постоянно организира човешкото и животинското. Божественото постоянно подтиква тази мъртва, неорганизирана още материя, и я подбужда към живот.

(1, с. 482)

18 февруари

Душата не може да живее на Земята, тя не е дошла на Земята, тя не се е родила на Земята. Душата е от съвсем друг свят, тя принадлежи на друг свят.

(1, с. 200)

19 февруари

Под думата *красив човек* аз разбирам един чист човек, защото само чистотата носи красота. Без чистота красота няма. Под думата *чист човек* аз разбирам разумен човек, добър човек и силен човек. За мене чистият човек е разумен човек. Вся-

ко нещо, което той прави, го прави без оглед на каквото и да е користолюбие.

(3, с. 153)

20 февруари

Искам да ви оставя три образа, за да не забравите това, което съм говорил. Една богата американка, милионерка, се влюбила в един американски владика, Джон Хол. Така се запалило сърцето ѝ, че тя му пише: „Давам богатството си, сърцето си и ръката си на тебе.“ Той ѝ пише: „Дай ръката си на онзи, който те обича; парите си раздай на бедните, а сърцето си дай на Бога. Мене остави свободен да служа на Господа така, както разбирам.“

(3, с. 21)

21 февруари

Когато ядат хляб, хората възприемат идеите на житото. Чрез хляба житото казва на хората: „Условията, при които ние живеем, са такива, че не можем да приложим своите идеи. Понеже вие сте

по-свободни, приложете идеите ни вмес-
то нас.“ Всяка идея, която носи радост и
светлина, е Божествена. Такива са идеите
на растенията. Ако схващате нещата
така, вие ще разберете какво представя
плътта.

(1, с. 138)

22 февруари

Вие товарите живота на своята плът
с много излишни работи, когато тя из-
исква спокоен живот. Духът в човека
изисква това-онова, а не плътта. Духът
се бори в човека. Понякога той не взема
под внимание дали тя може да издържи
на тази борба. Следователно всички, кои-
то следват Новото учение, трябва да взе-
мат под внимание слабостите на плътта.
Плътта е дете, за което постоянно трябва
да се грижат. Тя постепенно заяква. Като
знаете това, вие не можете и не трябва да
изисквате от нея много работи.

(1, с. 133)

23 февруари

Като станеш сутрин, първото нещо, което трябва да си кажеш, е следното: „Господи, ето, явявам се при Тебе! Какво трябва да изпълня днес?... Господи, аз вече живея в Тебе. Ти си ми дал този ум, който имам, Ти си ми дал живота и в името на всичко това, което си ми дал, искам да Ти служа. Дай ми една малка мисъл, с която да разбера, да почувствам, че си благоволил към мене! И довечера, като се върна при Тебе, пак ще Ти благодаря.“ И ако всеки постъпва така, всичко ще върви като онази река – по мед и масло. Това ще ви бъде молитвата. Ако жената, като стане сутрин, постъпи така, мъжът ѝ ще бъде като светия, децата ще бъдат като ангели и всички вкъщи ще бъдат весели и доволни.

(2, с. 209)

24 февруари

Колко е велика, Господи, Твоята сила! На нея принадлежи всичко в света.

– Така казвам аз на себе си, така трябва да кажете и вие в себе си: „Господи, аз посвещавам своята сила, своя ум, своята доброта и своята любов за служене на Тебе. Всичко това иде от Тебе и го посвещавам за служене на Тебе. Не искам да го задържа за себе си.“ Аз вземам това като един велик закон.

(1, с. 485)

25 февруари

Когато казваме, че някой е роден изново, разбираме, че Любовта му е подействала и му е създала една нова дреха, нова форма. Любовта трябва да създаде една нова форма, чрез която ти можеш да видиш Царството Божие. Щом видиш Царството Божие, всички дребнавости, които днес ви занимават, ще изчезнат. И тогава не само че няма да се спъваме на физическия свят, но и духовният свят ще се осмисли.

(1, с. 463)

26 февруари

Какво нещо е гладът? Гладът е една промяна на живота, стремеж към придобиване на Божествената Любов. Вечният глад показва, че ние сме изпуснали много от условията, при които Любовта трябва да се прояви. И сега наместо да имаме едно естествено чувство, което да произвежда в нас радост и веселие, ние изпитваме един неутолим глад, който постоянно ни мъчи. Гладът значи показва, че ние сме пропуснали условията, при които може да се прояви Божията Любов в нас. А това показва, че материята в нас се е достатъчно сгъстила.

(2, с. 224)

27 февруари

Сега всички съвременни учени хора изучават Слънцето, изучават звездите, изучават малките буболечици и т.н. Всичко това е хубаво, обаче всички трябва да се върнем и да изучаваме първоначалното учение за служене на Бога. Нека

изучаваме астрономията, но заради Бога!
Нека изучаваме Слънцето и всички други
звезди и планети, но заради Бога! Нека
изучаваме всички науки, но заради Бога!
Нека Бог изпълни сърцата и умовете на
всички ни! Оттам да започнем – от слу-
женето на Бога. По друг начин не може.
Не може да има друго учение, което да
разреша всичките въпроси на Земята.

(2, с. 165)

28 февруари

На онези от вас, които искат да вървят
в Пътя, ще ви дам следната формула. Каз-
вайте в себе си: „Бог е вложил всичко в
моята душа. Аз искам да изпълня Божия-
та воля. Аз искам да изпълня Божия план,
каквото Бог е намислил заради мене. Да
бъде Волята Божия! Аз ще работя така,
както Бог е определил.“ Ставате сутрин
с неразположение на духа си – кажете си
тази формула няколко пъти на ден – су-
трин, на обед и вечер. Продължавайте да
си казвате тази формула най-малко три

месеца наред, после шест месеца, после – девет месеца, една година, две години, три години, пет години, десет години, до 12 години наред. И след това ще видите какви постижения ще имате, какви разбирания, какви богатства ще се открият пред вас!

(1, с. 547)

МАРТ

1 март

Ние сме за всички хора. Българите, англичаните, русите и всички останали народи дойдоха отпосле. Първо се създаде Земята, а после хората. Преди всичко ние сме хора, които имаме четири качества в себе си: първо, Любовта действа у нас; второ – разумността работи у нас; трето – ние имаме Истината в себе си, и четвърто – ние сме добри. Тези четири качества отличават човека от животните.

(1, с. 279)

2 март

Всичките българи най-първо трябва да се научат да орат и да не псуват говедата. Нали искат педагогика – няма да псуваш вола, няма да псуваш кравата, кокошката. Ако я псуваш, яйцето, което ще снесе, ще те зарази. Нищо няма да псуваш! Свинята няма да псуваш. В свинята

има нещо хубаво... Към млекопитаещите – онези, които жертват живота си за нас, ще се отнасяме човешки.

(3, с. 171)

3 март

Българин значи човек на Духа.

(2, с. 386)

4 март

Ако отидете на някой гроб, вие четете: „Тук лежи един млад и зелен, който погина за своето отечество.“ Кое е нашето отечество? Ако нашето отечество е Земята или ако е Царството Божие, към него именно ние трябва да се стремим. Ако всички ние служим на Царството Божие, ще бъде добре за всички народи и държави, за всички общества и за всички домове. Този закон ще подобри положението на всички. Българската поговорка казва: „С един камък къща не става.“ Всички хора трябва да служат на този велик закон! Гробищата съществуват, по-

неже ние не служим на Бога, но служим на себе си само.

(1, с. 485)

5 март

Мнозина искат да знаят как ще бъдат погребани. Съжалявам, че не мога да им отговоря. Аз повече бих желал да се интересувате от това, как ще възкръснете, отколкото как ще бъдете погребани. Хората се интересуват как ще бъдат погребани, като умрат, а не знаят, че и сега не са живи. Мислите ли, че вие сте живи? Като наблюдавам хората, виждам колко са слаби във вярата си.

(Внп, с. 483)

6 март

Ако работим за Бога, ние работим и за себе си. Ако не работим за Бога, ние не работим и за себе си. Питам: де са отишли онези, които са работили изключително за себе си? Те са отишли на гробищата. Всички онези, които имат паметници на гробовете, са все онези, които са работи-

ли само за себе си. На тия паметници аз бих поставил следния надпис: „Прости ни, Господи, че сме работили само заради себе си! Възкреси ни и след това ще работим само заради Тебе!“ Който служи на Бога, в бъдеще няма да има никакви гробища.

(1, с. 485)

7 март

Майката е един творец. Когато се зачене едно дете, тя влага всичко в него. Какъвто живот тя прекара през деветте месеца, такова става детето. Всеки може да направи опит. Ако тя в девет месеца се въодушевява с най-хубавите възвишени идеи, такова ще бъде и детето. Ако се тревожи с дребнави мисли, и детето ще стане дребнаво.

(3, с. 334)

8 март

Какво означава думата *майка*? Чрез тази майка Бог ти е дал някои неща, които никой друг не може да ти ги даде.

Чрез майката Бог дава на децата, на хората, най-добрия ум. Чрез бащата Той дава на хората най-доброто сърце. Мъжът предава на синовете и на дъщерите си най-доброто сърце, жената им предава най-добрия ум. Когато някой иска малко ум, той трябва да отиде при майка си – тя ще му даде най-добрия ум. Затова именно е почитана майката.

(1, с. 98)

9 март

Някои от вас ще кажат: „Животът е създаден тъй, условията в живота са такива...“ Какво разбирате вие под думите, че животът е създаден така? Според мене животът никога не е бил създаван, а само се проявява от Бога. Животът не може да се създаде, той не е нещо механическо; той излиза от Бога, той е велико проявление на една висша Разумност.

(2, с. 170)

10 март

Не опитвай всичкото благо наведнъж!
Някои хора искат да бъдат щастливи, казват: „Кажни ни как да бъдем щастливи!“ Казвам: мога да ти кажа как да бъдеш щастлив за една минута, за един час, за един ден, за една седмица, за един месец или за цяла година, но да ти кажа как да бъдеш щастлив за цял живот – това не е право, нито е позволено от Бога. И защо страдат майките? – Те искат да направят дъщерите си щастливи. Това е най-голямото зло. Бог не е създал дъщеря ти, за да бъде щастлива. Бог, като изпратил вашите дъщери на Земята, като разбира тия малки хора, казва им: „Вие ще живеете по този и този начин, както е наредила живата Природа, ще имате такива и такива отношения с хората и няма да се стремите да бъдете щастливи.“ Майката изопачава това нещо, изменя тия закони и казва на дъщеря си: „Не, ти ще живееш по начина, по който аз ти определям.“

(2, с. 250)

11 март

Често между мъжете и жените има спор. За какво спорят? Като влязат в къщата, те спорят кой от двамата да запоядва. Ще ви кажа кой трябва да запоядва. Ако мъжът е служител на Любовта, жената трябва да бъде служителка на Обичта. Ако мъжът е служител на Обичта, жената трябва да бъде служителка на Любовта – нищо повече. Сега вие пренебрегвате този закон и спорите кой от вас да бъде пръв. Казвам: Любовта е първа. Който обича, той е пръв. Който не обича, той е последен.

(3, с. 323)

12 март

По-добре ли щеше да бъде, ако Адам и Ева не бяха яли от забранения плод? Ева ако не беше яла, щеше да остане и досега неоформена пъпка. Като яде, тя цъфна и даде плод. Със съгрешаването стана нещо от нея. Иначе щеше само да цъфне, без да узрее. Хората са чудни, като говорят

за съгрешаването на първите човеци! Ще кажете, че аз насърчавам греха. Не го насърчавам – това е един закон, който накара Ева да яде. Има нещо в нея, което я накара да яде без позволение.

(3, с. 312)

13 март

Числото 13 е преодоляващото влияние на мъжкия принцип. Че е така, това се вижда от факта, че Ева се съблазни с втория принцип. Когато в рая влезе един млад момък, един кавалер като Адам, Ева се влюби в него. Там е грехът. Грехът се роди с преобладаващото влияние на мъжкия принцип. Това се вижда от факта, че след като Адам и Ева се задомиха, трябваше да излязат вън от рая и родиха тогава две мъжки деца. Те нямаха синове и дъщери, но родиха само момчета, с което дадоха преимущество на мъжкия принцип и по този начин изопачиха нещата, спънаха човешкото. Това се дължи на една грандиозна идея в първия човек

да бъде като Бога. Значи първите хора нямаха доверие на онова, което Бог им даде, та искаха да станат като Него. Те станаха като Бога външно, но откак излязоха от рая, те създадоха сегашния свят. Тъй щото, сегашният свят е направен от първите хора.

(1, с. 409)

14 март

Всички вие, които излязохте от рая, сте направени по метода на Адам. Сега вие искате щастие от един плод, който е чисто човешки. Този плод е Адамов плод. В него не може да има никакво щастие, в него не може да има никакво съвършенство, в него не може да има никакво блаженство. Това е едно училище, от което ние тепърва трябва да излезем. Сега от жената трябва да се вземе едно ребро и да се тури на място. При това трябва да се тури още едно, че вместо 12, да станат 14 ребра.

(1, с. 409)

15 март

Всички страдания, всички нещастия в Природата, на които е изложен човек, се дължат на преобладаващото влияние на мъжкия принцип. Това, дето хората се приготвят за тази велика война, се дължи на преобладаващото влияние на мъжкия принцип. Всички държави искат да воюват, за да уредят работите си... Стремещът на тези хора е правилен, но методът, който избират, не е Божествен. Ще бъде смешно в един дом братята и сестрите да воюват, за да подобрят положението си.

(1, с. 416)

16 март

Ние имаме предвзети възгледи. Мислим, че Бог ни е направил по образ и подобие Свое. Но кои хора е направил по образ и подобие? Бог е направил ония Същества, които сега Му служат в цялата Вселена, изпълняват волята Му – не ние, дребните хора, сме направени по образ и подобие. Хората са създадени от кал.

(3, с. 159)

17 март

Човек не е съграден така, както е съградена неговата къща. Човешката душа не е произлязла така, както е произлязла неговата къща или както човешкото тяло е произлязло. И в Писанието е казано, че човекът е направен от пръст. Преводът не е прав. Може би учените, които са обяснявали този въпрос, за да не съблазняват хората като малките деца, те са направили този превод, като им казват, че човек бил направен от пръст. Това не е човекът. Казва се в Писанието, че Бог вдъхнал в човека дихание на живот. От този момент човек почнал да чувства, в него се пробудило съзнанието. Вдъхнал в носа жива душа, т.е. това се отнасяло за момента. Сегашният момент е още по-важен от тогавашния. Сегашната епоха е по-важна от онази, когато Господ е създал човек в рая.

(1, с. 185)

18 март

Казват: „Жената е лоша.“ Щом жената е лоша, и Адам е лош – жената излезе от Адам. Но Адам, аз го виждам, имаше много добри чувства. Като направи неговата другарка погрешка, каза: „И аз съм виновен, и аз ще вървя с тебе. Туй, което си направила, то е в мене. Аз направих същата погрешка. Нека вървим извън рая, да се научим. Като се научим как да живеем, ще се върнем в рая.“ Нито мъжът е виновен, нито жената е виновна.

(3, с. 147)

19 март

Злото в света е творчески принцип, който е създал света. Злото е създало света. Онази инертна материя първо злото е било в сила да я обърне, да направи един свят. После дошло Доброто, което да работи върху света, да го уреди. Злото беше необходимо, за да се създаде светът.

(3, с. 90)

20 март

Сега това, което ви смущава, е, че вие се чудите как е могъл Господ да създаде такъв свят. Помнете, че светът не е създаден само заради вас. Вие гледате много тясно на нещата. Преди вас са съществували и други светове, не е само вашият свят. Преди хората са съществували и други светове, други Същества. Тъй щото човек е десети поред. Десет категории разумни Същества са били създадени преди човека. Този свят е създаден и за човека – не значи създаден само за човека. А човек пък е обект за духовния свят. Всеки човек е предмет, с който се занимават ангелите. Те се занимават с неговия ум, с неговото сърце, с неговата душа и с неговия дух.

(1, с. 475)

21 март

Тъй както ние знаем, светът първоначално беше създаден много хубаво. Откак съвременният свят е създаден, има

приблизително 250 милиарда години. От толкова години насам човешкият дух е слязъл на Земята. Той не е бил в това състояние, в което днес се намира. През тия 250 милиарда години през колко фази е минал той, колко опитности е набрал! Не са малко тия 250 милиарда години за Земята, но ако се вземат в сравнение с мярката на ангелите, тия години не са нищо друго, освен една възраст от около две и половина години. Следователно от гледището на ангелите съвременният човек е едно малко детенце на две и половина години, което пада, става, клатушка се.

(2, с. 216)

22 март

Сега иде нова епоха, в която се създава нова Месечина. Съгласно това Писанието казва: „Ето, създавам нова Земя и ново Небе, ново Слънце и нова Месечина.“ Не зная дали всички тия неща ги има в Писанието. Ако ги няма, аз си позволявам да ги вмъкна. Ако ме държат отговорен,

аз съм съгласен, не се отказвам да отговарям... Слънцето – това е бъдещият обществен живот на хората. Месечината – това са бъдещите религии на света. Звездите – това са всички добри хора, всички учени от всички отрасли на науката – те ще бъдат тази плеяда звезди, които ще украсяват небето. Навсякъде ще говорят тези звезди! Небето пък – това е Бог, в Когото ние живеем и се движим. А пък аз съм човекът, който гледам всичко това и се радвам на онова, което Бог е създал.

(1, с. 195)

23 март

Пратени сте на Земята да добиете едно от нейните качества. Другояче защо човек ще дойде на Земята? Бог от тази земя извади онази есенция, най-чистата материя, и създаде човешкото тяло, което отговаря на всичките части на Земята. Има нещо в човека, което отговаря на всичките части на Земята.

(3, с. 258)

24 март

Момата представя Божествената Доброта, а момъкът – Божествената Справедливост. В този смисъл какво представя старостта? Старостта е възплътената Мъдрост в Бога. Ако в лицето на стария човек вие не можете да видите Божията Мъдрост възплътена, това не е никаква старост, това не е стар човек... Момата разрешава въпроса за Доброто, а момъкът – въпроса за Справедливостта. Младите разрешават въпроса за Любовта, а старите – въпроса за Мъдростта.

(1, с. 495)

25 март

Любовта е, която движи нещата. Земята се движи около Слънцето. Гледана от чисто физическо гледище, Земята представя една топка; гледана от Божествено гледище, Земята е девица – девойка, дева е тя, още не е майка. Тези деца, които са на нея, те са храненичета, тя ги отглежда на земята. Земята е красива

мома, а Слънцето е величествен красив момък, като ангел. От туй гледище вие като погледнете Космоса, няма да видите точки, които се движат, но ще видите живи Същества, които се разговарят. Земята е превозно средство на тази мома. Слънцето е превозно средство на този момък.

(3, с. 333)

26 март

Старостта се дължи на преживяване в чувствата на човека. Чувствата състаряват човека. А онова, което подмладява човека, това е човешката мисъл. Мисълта носи безсмъртието на човека. Това, което състарява човека, това е животинското в човека, това е зверското в човека, това е птичето в човека. А онова, което осмисля – това е човекът, това е човешката мисъл, това е мощното, силното в човека. Това наричат изкуство, музика в живота. Мисълта е силата в света.

(1, с. 318)

27 март

Опасността, на която се изложи Ева, се заключаваше главно в това, че Ева изяде плода цял, без да хвърли семките му навън. Така беше я посъветвал черният адепт. Той ѝ каза, че този плод е свещен и затова не трябва да се изхвърля нищо от него навън. Щом го изяде със семките, от този момент плодът се насади в нея и започна да расте. От този момент в човека се насади семето от Дървото за познаване на доброто и на злото. И днес всеки човек носи това семе в себе си. Всеки човек плаче от него, но не може да се освободи. Като отиде при Адам, Ева започна да му говори за този учен човек, но усети, че с нея стана нещо – тя зачена... Като яде от този плод, и Адам зачена от него.

(1, с. 473)

28 март

Човек трябва да се освободи от мъглата на своя ум. Това значи: човек трябва да се освободи от онези желания, които

се наплодиха от плодовете на Дървото за познаване на доброто и на злото.

(1, с. 475)

29 март

Заблуждението и грехът на Ева не е в това, че хапнала от плода на забраненото дърво, но като хапнала, тя помислила, че по този начин ще може да уреди живота си, ще може да придобие повече знания.

(1, с. 476)

30 март

Плодът, от който яде Ева, не може да съдържа повече знания, отколкото човешката глава. Ева имаше повече знания, отколкото се съдържаеше в плода. Като направиха опит, те видяха, че изгубиха и това знание, което имаха, и придобиха знанието, което съдържаеше това дърво. Какво беше това знание? – Знанието, което сега имаме. Казва се, че това дърво беше Дърво за познание на доброто и злото. Според нас това дърво беше един

голям паразит. Ева яде от този плод, поради което днес всички хора не могат да се освободят от това паразитно състояние. То е като един неканен гост. Днес от всички се искат усилия да се освободят от тези впечатления, от известни заблуждения в света.

(1, с. 273)

31 март

Ние трябва да бъдем носители на Божествената Любов в света. Новата религия е това.

(3, с. 340)

АПРИЛ

1 април

Когато те засърби носът, това показва, че искаш да кажеш някоя лъжа, искаш да направиш някоя дяволия. Какво трябва да направиш? – Няма да се дразниш, да чешеш носа си, но ще го хванеш и ще си кажеш: „Ти ще мислиш тъй, както мисли един разумен човек!“ Сърби те ухото – ще го хванеш и ще си кажеш: „Ти ще слушаш и ще разбираш тъй, както разбира един разумен човек!“ Щом искате да се самовъзпитавате, тъй трябва да постъпвате.

(2, с. 382)

2 април

Само обятията на Истината са в състояние да възприемат Любовта. Никога човек не може да възприеме Любовта без тази чистота, без обятията на Истината. Човек трябва да има обятията на Исти-

ната, да възприеме Любовта – да внесе в него новия живот... На хората е необходима Истината, за да могат да възприемат Любовта. Без Истина Любовта е непонятна.

(3, с. 286)

3 април

Що е Истина? Там, дето Любовта и Мъдростта, дето животът и знанието, и светлината действат съвкупно, това е Истината. Според този научен език Истината е крайният резултат на вечността. Това не значи, че тя е един резултат свършен, но е резултат, който има център в себе си. Той не се изгубва, той е непреривен резултат.

(1, с. 360)

4 април

Ще имате предвид, че думата *свършенство* означава един вътрешен последователен процес. Човек може да бъде свършен в даден момент, но не може

да бъде съвършен във всички моменти...
Под *съвършенство* аз разбирам простор,
широта, най-голямата възможност, в ко-
ято човек може да се прояви. Аз считам
това за най-добрата страна на живота.

(2, с. 320)

5 април

Има един начин, по който човек може
да се справи с нещата. Има една наука,
която човек трябва да знае: не трябва ни-
кога да изгубваме присъствието на духа.
Защото ако изгуби присъствието на духа,
скъсва се онази връзка, с която Божията
сила работи и се проявява.

(1, с. 45)

6 април

Ще съграждаш живота си според
онези мисли, които са вложени в тебе.
Ще съграждаш живота си според онези
чувства, които са вложени в тебе. И най-
после, ще съграждаш живота си според
онези материали, които имаш в себе си.

Не както другите хора могат да те учат, но както ти разбираш нещата. Ние имаме хиляди начини за живеене.

(1, с. 561)

7 април

Всяко благо, което си приел и използвал, трябва да оставиш да се върне към Бога. Ти ще вземеш от всяко благо толкова, колкото ти трябва. Вземеш ли повече, ще си създадеш най-голямото нещастие. Колко ти трябва днес, за да преживееш?

(2, с. 371)

8 април

В едно отношение жената е основа, а мъжът е киселина, т.е. киселинен окис, и между тях може да стане едно химическо съединение. Следователно мъжът и жената се различават по степента на своите вибрации. Вибрациите на жената се различават от вибрациите на мъжа, и обратно. У мъжа всякога преобладават правите линии, той е праволинеен. Той мяза

на радиоактивни сили, които излизат от центъра на един кръг. Жената обича кривите линии, тя се движи по спирала. Ще кажете: „Значи тя се лута.“ Не, то е такъв закон на движение.

(2, с. 195)

9 април

Когато Господ праща някоя душа на Земята, пита я: „По кой път искаш да вървиш – по радиуса или по периферията на окръжността?“ Тази душа казва: „Аз искам да се движа по периферията.“ – „Добре, тогава ще бъдеш жена.“ Друга душа казва: „Аз искам да се движа по радиуса.“ – „Добре, тогава ще бъдеш мъж.“ Следователно жената определя движението на мъжа, докъде той може да върви. Мъжът, като върви, дойде до периферията, до жената, и скоро гащите му започват да треперят – връща се назад към радиуса, към центъра.

(2, с. 196)

10 април

Един човек, който живее в Любовта, в съвършената Любов, той не страда. Ние страдаме, понеже малка е любовта ни – тази е причината. Ако удвоим любовта си, страданието ще се намали два пъти. Ако утроим любовта си, три пъти ще се намали страданието. Ако удесеторим любовта, и страданието ще се намали десет пъти. С увеличението на любовта страданието се намалява.

(3, с. 57)

11 април

Само Любовта е в състояние да внесе тя, хубавите мисли, в материалния живот, туй, което нашите чувства може да произведат в материалния свят. Хубавите чувства организират материята. Защото има чувства и постъпки на хората, които играят важна роля в сладчината на плодовете. Колкото хората стават по-добри, плодовете стават по-сладки; колкото хората стават по-лоши, плодовете ста-

ват по-горчиви. Тия, горчивите плодове, се дължат на човешките мисли, чувства и постъпки.

(3, с. 291)

12 април

Според моите схващания тия тръне са изгонени души, които са станали тръница. Аз им зная престъпленията – защо са станали тръница. Зная защо са станали черешите – череша, сливите, ябълките – цялата история зная. Много хубава история е! Онези, красивите цветя, красивите плодове – те са форми, които са се жертвали по любов в света и Бог ги благославя. Те имат много по-голямо бъдеще, отколкото някои хора, които са на Земята.

(3, с. 152)

13 април

Ние трябва да разчитаме на малкото в себе си, което някои наричат интуиция; аз го наричам свръхсъзнание. То е един

Божествен зародиш, който сега се развива в човешката душа... Всеки човек, у когото трябва да се развие свръхсъзнанието, докато дойде до това положение, той непременно трябва да мине през Христовите страдания. Христос, Който дойде до свръхсъзнанието, до космическото съзнание, в последния ден трябваше да умре. Той трябваше да бъде разпнат на кръста и в третия ден да възкръсне. В Него функционираше в пълен размер космическото съзнание. Силата на Христа се криеше в свръхсъзнанието, в което действа Божественото начало.

(1, с. 394)

14 април

Онази идея, която прониква в цялата бяла раса, това е Любовта Христова. Християнството е носител на тази идея, то представя идеята на бялата раса. Христос е учител на бялата раса, за да се развие в нея свръхсъзнанието. И ако някои християни още не са християни, причината за

това е, че те имат развито самосъзнание, не са дошли още до свръхсъзнанието. За да дойде до свръхсъзнанието, човек трябва да се откаже от всички стари неща, от миналото, и да възприеме новото, което носи свободата в света.

(1, с. 395)

15 април

Онзи, Който е написал всичко във вашите мозъци, Онзи, Който е написал всичко в нашата душа, Той всякога е вътре в нас. Той никога не е идвал на Земята, не се е въплътявал. Мнозина са идвали на Земята, мнозина са се въплътявали и са носили Неговото име, но Онзи, Абсолютният, на Когото хората не знаят името, никога не е идвал в човешка форма на Земята. Той само се е проявявал. И нас сега искат да ни убедят, че Онзи, непостижимият, Който е създал всичко в света, ще се облече в една човешка форма и ще дойде на Земята да Го хванат хората и да Го разпнат. Не, това е несъвместимо

с Божествените закони. Писанието казва:
„Ще се всели Бог, но няма да се въплъ-
ти.“

(2, с. 182)

16 април

Как ще се всели? – Той ще живее между човешките души, ще живее и между ангелите. Той изпълва всичкото Битие, изпълва всичките светове, изпълва всичките слънчеви системи, и все пак остава още една непроявена част от Него. Има още нещо непроявено от Този велик Господ и в цялата вечност пак няма всичките форми, чрез които Господ може да се прояви напълно. То е най-красивото в света!

(2, с. 182)

17 април

Кой е Месия в света? Месия е онзи, който може да научи хората да мислят правилно, да прилагат своята мисъл. Месия е онзи, който може да научи хората

на науката да не лъжат. Могат да създадат колкото искат теории, но съзнателни лъжи да няма. Всяко нещо да е обосновано на известни факти. После, да няма никакво морализиране и в това морализиране да няма никаква задкулисност, да няма никакво самолюбие.

(1, с. 191)

18 април

Ако ние бихме слушали Този, живия Христос – не разпънатия Христос, лесно бихме постигнали всичко. Някой казва: „Защо не се оправи светът?“ Че как ще се оправи светът? Ние и досега още се молим на разпънатия Христос, а не на живия. Ние навсякъде виждаме все разпънатия Христос. Не се лъжете! Време е вече да се снемем от кръста разпънатият Христос! Апостол Павел казва: „Ние вече не познаваме Христа, както по-рано Го познавахме.“

(2, с. 178)

19 април

Някой казва: „Ти вярваш ли в Христа?“ В кой Христос? В разпънатия ли? Не, аз вярвам в Онзи Христос, Който никога не е бил разпъван. Аз зная, че Онзи, Посланикът на Христа, Когото хората разпнаха, дойде да им покаже, че техните сърца са развалени – затова Го разпнаха. Той беше един пробен камък, който показа, че хората още не бяха готови за тази велика Любов.

(2, с. 178)

20 април

Аз желая всеки от вас да си зададе въпроса: „Аз зная ли отде ида и накъде отивам?“... Христос си зададе същия въпрос и отиде в пустинята, дето пости 40 дни. Там Той учеше този въпрос. И при това, когато беше разпнат на кръста, пак учеше. Някои казват: „Христос знаел всичко.“ Само Бог знае всичко. Само Бог не може да се разпъва. Но всички Негови служители има какво да учат. И Христос, като дойде на Земята, имаше какво

да учи, и Той учеше нещо. Онзи, Който е вътре в Него, Той никога не се учи, но Онзи, Който Го изявява, всякога се учи. Вие трябва да знаете, че всички се учим.
(2, с. 116)

21 април

Няма какво да ми разправят хората за страданията на Христа. Днес Христос пак страда, но вътре в човека. Няма какво да ми разправяте как измъчвали Христа – важно е какво ще правите сега. Не е въпрос за този Христос, Който е дошъл да страда, да изкупи човечеството – важно е какво трябва да направите с този Христос, Който е у вас. Той е личен въпрос, който можете да разрешите като Пилат – да си измиете ръцете и да махнете от себе си всякаква отговорност. Най-лесно е да кажете: „Такива са условията.“
(1, с. 489)

22 април

Основата на християнството седи в това, че има един живот извън този на

Земята. Не този живот, в който учениците познаха Христа. Христос трябваше да умре за този живот! Като видяха това, те разбраха, че извън този живот на Земята има друг един живот... Човек трябва да участва в живота на възкресението. Най-първо ние трябва да се освободим от тези връзки, които ни спъват. Не е въпросът изведнъж да се освободим, но да ги оставим те да се разрешат тъй, както са в Природата.

(1, с. 554)

23 април

Всички трябва да възприемем великата идея да направим един мост от този за онзи свят. За тебе като човек няма по-велико благо от това, да направиш мост от твоя живот за Божия живот. Собствен мост трябва да си направиш и през него да минаваш, а не да търсиш чужд мост! Всяка душа може да си направи такъв мост.

(2, с. 243)

24 април

Главната идея за всеки едно от нас е да направи един проход от този живот за другия, защото само така ще разберете вътрешния смисъл на живота. Не разбирам, че трябва да разделите този живот, но да добиете в себе си безсмъртие, т.е. да направите този си живот безсмъртен... Трябва още докато си жив, да придобиеш онези алхимически свойства на живота, че колкото и да боледуваш, нищо да не е в състояние да те умори. При това никаква болест да не те хваща. Ти трябва да дойдеш до положение да умираш, без да се разлагаш, без да се унищожаваш; да страдаш, без да се разрушаваш. При това колкото пъти и да умираш в живота си, в края на краищата пак да възкръсваш и от нищо да нямаш страх в живота си.

(2, с. 244)

25 април

Има физически живот – живот на гъстата материя, има и духовен живот

– живот на сърцето, на чувствата. Има и умствен живот, в който сега ние живеем. Има един живот, който е извън времето и пространството – причинният свят, в който се разрешават всички противоречия, в които сега хората живеят. Има един свят, в който, ако бихте отишли, бихте намерили лек за всички ваши недъзи, болести и страдания, и нещастия. Но колцина могат да се домогнат до този свят? Малцина могат да се домогнат. Този свят е наречен свят на безсмъртието.

(1, с. 187)

26 април

Хората на новия живот трябва да бъдат безстрашни, но разумни. Бог е дал като награда на всички хора възкресението, безсмъртния живот. В безсмъртния живот се крият условията за постигане на най-възвишената култура, каквато човек може да постигне някога. Всичко възвишено и красиво в живота се постига. Но кога? – Когато се живее един раз-

умен живот. Нещата обаче не трябва да стават тъй бързо.

(2, с. 244)

27 април

Безсмъртието е училище, в което, като влезете, ще научите законите на този свят, към който се стремите. Ако човек не може да влезе в света и в законите на безсмъртието, т.е. ако не може да научи, да придобие новото знание, то той нищо не е разбрал. Не е въпросът да мисли, че като умре, всичко ще научи. Не, той трябва да научи всичко това на Земята! Земният живот е велико училище. Науката във всички свои отрасли, във всичко това, което сега става на Земята, всичко е потребно за човека.

(1, с. 187)

28 април

Данте писал за ада. Данте ходил ли е в ада? Ние не спорим по този въпрос, но казваме, че има две мнения за ада. Дан-

те е писал едно нещо за ада, а Христос е ходил в ада и нищо не е писал за това, което е видял там. Данте пише за мъчнотиите на ада, а Христос, Който е ходил там, извадил всички, които били в ада, навън. Дяволите дълго време след това съжалявали, че пуснали Христа в ада... Като влязъл в ада, Данте само описал страданията на хората в ада, а Христос, понеже имал знания, Той извадил вън от ада всички души, които вярвали... Има един ад, който ние сами си създаваме в ума и в сърцето си. Аз ще ви говоря за този ад именно. В този ад именно се крие голямото противоречие.

(1, с. 268)

29 април

Какво е предназначението на жената? – Да възкресява мъртвите. Какво е предназначението на мъжа? – Той е ангел, който е слязъл да отмахне камъка – и онзи, който е в гроба, да излезе. Туй е предназначението... Важно е в живота

да се даде живот или да станем носители на Божествения живот. Аз вземам това в широк смисъл.

(3, с. 39)

30 април

Това е описано като за Адам и Ева, но е съвсем друга история. Тя седи така: съществувала една раса много възвишена, която раса се е отклонила от Бога, влязла вътре в материята. Та покрай тях и другите по примера им вървят. Синът върви по примера на баща си, дъщерята върви по примера на майка си. Един от тях, първичните, които са останали да не съгрешат, е Христос, Който слязъл на Земята, за да възвърне човечеството. Сега всичките решиха да поправят погрешката. Той отиде в ада и показа погрешката им, какви са били техните заблуждения, извади ги. Казвам: поправете вашите погрешки на миналото! В целия свят поправлението трябва да стане, да се поправят всичките погрешки.

(3, с. 262)

МАЙ

1 май

При всички противоречия на живота ние търсим начин как да се справим с тях. Ние търсим една философия, с която да ги разрешим. Философията седи в това, да възприемем Любовта като творческа сила, която дава силни импулси за работа. Под „работа“ разбирам работа в какво и да е направление, а не само работа в духовно или физическо отношение, нито работа в умствено отношение само. Всяка работа, която е придружена с благородни пориви, е работа – подтик на Любовта.

(1, с. 229)

2 май

Защо се яви Христос на Своите ученици? – За да им покаже, че след смъртта има живот, и то – разумен живот, и че ръката никога не се изменя. Той им показва, че Неговата ръка сега е още по-

хубава, по-четлива, и всички онези утайки, които имаше на физическия свят, изчезнаха. В Него остана само онази чиста, префинена материя, с която Той можеше да става видим и невидим и с която можеше да изменя коефициента на пречупването на слънчевите лъчи. Понеже всички частици на тялото Му бяха вече в състояние да пропускат всички слънчеви лъчи, Той ставаше невидим. Такъв живот може да имаме само тогава, когато бъдем разумни.

(2, с. 162)

3 май

Христос дойде в света, за да покаже на хората разумността, като им показа ръката Си. Защо? – Ръката изразява разумността. Най-хубавото, най-красивото нещо, което изразява Любовта, това е човешкото лице. Ръката е образ на Разумността, а лицето е образ на Любовта.

(2, с. 163.)

4 май

В оня свят като идете, ще кажат: „Я си покажи дясната ръка“, ако е мъж. Ще кажат: „Върнете го на Земята!“ Жена като иде, ще покаже лявата ръка. И на нея ще кажат: „Назад!“ Сега се формират ръцете. Тогава само като покажеш ръката, ще видят какво си постигнал.

(3, с. 265)

5 май

Докато у хората не се създадат нови органи, много неща ще останат за тях необяснени. Новите хора трябва да бъдат създадени от нова материя. Старата материя трябва да мине.

(2, с. 46)

6 май

Ще дойде ден, когато хората няма да ядат агнета. Защо? Защото агнета няма да има. Ще дойде ден, когато хората няма да се избиват. Защо? Защото вълци няма да има. Е, кой ще остане в света? – Само

разумните хора, които ще се разбират помежду си. Те ще разбират и прилагат правилно Божиите закони. Кога ще настане това време? – Когато храната и водата бъде в тях и няма да имат нужда от тия елементи отвън. Храната ще бъде вътре в хората и тогава те ще се хранят отвътре, тъй както Господ се храни. Следователно Царството Божие ще дойде на Земята. Когато се проповядва Царството Божие, подразбира се да живеем по този вътрешен закон.

(2, с. 374)

7 май

Знаете ли на какво се дължи упадъкът на днешната култура? Днес се избиват най-малко 40-50-100 милиона същества. Това са един голям брой живи същества, които всяка година стават жертва на хората. В тях се зараждат чувствата на страх, на омраза. Тия същества, като влязат в невидимия мир, създават много лоши условия за развитието на всички хора на Земята. Не казвам, че ние трябва да

плачем за изкланите говеда, но казвам, че ние сами в миналото си създадохме лоши условия за нашето развитие. Ние сами сме причина за нашите нещастия.

(2, с. 375)

8 май

Закон е: не може да умре онзи, когото вие обичате. Ако умре, тогава грешката е или у вас, или в него. И Христос не може да умре, понеже имаше един възлюбен ученик. Христос имаше в лицето на Йоан един ученик, който много Го обичаше. Йоан обичаше Христа както никой друг. Не само че не умря Христос, но даже възкръсна.

(1, с. 317)

9 май

Ще ви цитирам една песен, в която певецът запитва: „Кажете ми ти Истината, която носи свобода за моята душа!“ Какъв е отговорът на този въпрос? Аз ще ви кажа тази Истина сега за пръв път в живота. Тази Истина от Любовта излиза, от

Мъдростта просиява и носи вечния живот и свобода за тебе! И продължава по-нататък този поет, този пророк, който е говорил в миналото: тази Истина е насадена дълбоко в твоята душа, нейния език ти научи, всяка нейна дума добре разбери и на нея всичко посвети; напред върви в живота без страх и ти ще имаш свобода завсякога. Нейния език ти научи, всяка нейна свещена дума добре разбери!

(2, с.29)

10 май

Аз казвам, че онази Истина, която вие търсите, тя е всадена вътре във вашата душа и вие трябва да научите нейния свещен език. Аз ви говоря за този език, затова всяка нейна дума добре разберете и напред вървете! За вас е знанието в света, за вас е създаден този свят – не този човешки свят тук, но светът на ония далечни слънца и звезди, които постоянно ви говорят.

(2, с.29)

11 май

Този, разумният Христос, Който никога не е бил разпъван, казва: „Понеже разпънаха Онзи човек, Когото бях пратил на Земята, за да им каже Моята заповед, идете вие сега да проповядвате и Аз ще бъда с вас до скончанието на века! Всичкия този ред и порядък Аз ще го изменя. Ще скончая този век!“ Иде сега новата епоха! Всички хора искат да задържат старата култура. И ако някой се осмели да каже, че иде нещо ново, те са в състояние да го обесят. Новото ще донесе спасението на човечеството. Новото ще донесе онова истинско братство, което ще даде условия на всеки да се прояви тъй, както трябва.

(2, с. 175)

12 май

За да може да се разбере учението на живия Христос, Който никога не е бил разпъван, изисква се една свещена душа, чиста като кристал.

(2, с. 177)

13 май

Велик идеал е да дойде за вас този тържествен ден, да се стопли вашата душа и да почувствате поне за половин час от живота си, поне за един момент, какво нещо е великата Божия Любов, която може да ви разшири толкова, че да обхванете в себе си целия свят. Велик момент е този, да почувствате тази висша интелигентност, да почувствате връзката между всички същества – от най-малките до най-големите, да почувствате това, Великото, което наричаме *Амен*, или *Амин*, или както индусите го наричат *Аумен*, или както други го наричат *аум*, или както евреите го наричат *Йехова – Я(х)ве*.

(2, с. 173)

14 май

И този, живият Христос, Който никога не е бил разпнат, се обръща днес към вас и ви запитва: „Вие, които Ме слушате днес да ви проповядвам, какво направих-

те заради Мене, откак сте дошли тук, на Земята? Опазихте ли Моето Слово, опазихте ли Моя закон? Просветнаха ли вашите дела пред човеците?“

(2, с. 173)

15 май

Христос, Който никога не е бил разпъван, казва: „Учете ги да пазят благо, което съм ви дал, и ето – Аз ще бъда с вас до скончанието на света. Амин!“ Това свещено име Амин – то е името на Онзи Бог, Когото египтяните знаеха. Те Го наричаха *Амен*, но то не е така. *Амин* Го наричаме ние. И когато някой човек бактиса, както българите често казват: „Бактисах от живота“, те употребяват думата *аман!* Като каже българинът „аман!“, той се обръща към Бога и казва: „Господи, помогни ми Ти в тази беда, никой не ми помага!“ Като каже „аман“, избавлението идва. *Аман* е името на Бога.

(2, с. 171)

16 май

Христос казва: „Учете ги да пазят това, що съм ви казал.“ Кой Христос? Аз не ви говоря за онзи Христос, когото евреите разпнаха преди 2000 години. Този Христос беше много слаб човек. Аз ви говоря за един Христос, Който никога не е бил разпнат в света! Него може да наричат Христос, но Той има друго име, свещено име има Той, което вие трябва да знаете... Светлината не може да се разпъне, светлината не може да се изгаси.

(2, с. 171)

17 май

Това понятие, което ние имаме за Бога, не е такова, каквото искат да ни положат и на което искат да ни научат. Всеки човек има за Бога особено схващане. Аз имам за Бога друго име, но не смея да ви го кажа, ще ви говоря за Него с това име, което вие знаете. Този Бог, за Когото ние проповядваме, обича всички хора еднакво, за всички се грижи еднакво и е намислил да спаси всички до един.

Той няма да остави нито едно същество в ада.

(2, с. 245)

18 май

Първите хора, които дойдоха на Земята, бяха много учени, последващите бяха малко глупави, а ние сега сме най-глупавите – обратен процес на еволюция. Първите хора, които дойдоха, създадоха Земята; вторите създадоха само градините; третите, които излязоха от рая, научиха се да орат; четвъртите – да се бият, а петите научиха мързела. Сегашната култура аз наричам „култура на духовния мързел“.

(2, с. 59)

19 май

Благостта е свойство само на Бога, на Вечния, на Любещия, на Всемъдрия, на Онзи, у Когото Истината живее. Може да кажем, че благостта е едно от великите качества, което определя Разумното в света, защото в съвременната култура,

според сегашните ѝ схващания, думата *Бог* е опорочена. Но когато едно свещено Божие име се опорочи, Бог обезличава всички форми, цялата култура се заличава от лицето на Земята и се създава нова култура, с ново име.

(2, с. 213)

20 май

Един ангел може да се спре при тебе, само ако разбираш неговия език. И при Бога е същото. С този език нигде няма да ни приемат. Като проповядвам Божията Любов, подразбирам, че трябва да научим Божествения език. Като научим този език, само тогава ще влезем във връзка с Бога. Някой казва: „Аз трябва да се науча да се моля.“ Да, ще се молиш, но затова трябва да научиш свещения език на молитвата. Само една свещена дума е останала от молитвата – *амин*. И египтяните имали думата *амин*. В това време имало някои фараони с това име – *амен*.

(2, с. 60)

21 май

Индусите имат същата свещена дума – *аум*. Те произнасят тази дума преди служенето, а християните, като четат „Отче наш“, всякога накрая казват *амин*. Какво подразбират под тази дума? Когато някой индус чете свещената книга на Ведите, той започва с думата *аум*. Тя е свещена дума, останала от една възвишена култура. Всички казват *амин* – *да бъде така*. Само тази свещена дума е останала от свещения език. И сега трябва да се върнем назад, да възстановим всички свещени думи на този свещен език, да разберем как са започнали нещата – и тогава ние ще бъдем послушни към Бога. А сегашната култура ще се измени.

(2, с. 60)

22 май

Външните неща са израз на един вътрешен живот, и ако ние разберем този вътрешен живот, Бог ще ни проговори на един Божествен език. Или, с други думи

казано, ние трябва да разберем добре живота, да разбираме Божествения език и да не караме Бога да учи нашия език. От осем хиляди години ние искаме да научим Бога на нашия език и казваме: „Бог не разбира ли нашия език? Защо не ни отговаря?“

(2, с. 142)

23 май

Вие знаете по няколко езика, но отсега нататък ще си кажете: „Ние ще се заемем да изучаваме Божествения език.“ Ще дойдат много професори от Небето, които ще ви кажат: „Имаме честта да ви се представим като професори, да ви научим на Божествения език, чрез който да се съобщавате с ангелите.“ За в бъдеще ще има съобщения с Небето като с радиотелеграфи. Това са възможности.

(2, с. 142)

24 май

„Търся Истината, която е посадена в моята душа; търся Учителя си, Който ще

ме научи на този свещен език на Истината.“ Придобийте ли това – да можете да се разговаряте на този език, това ще бъде най-голямото благо, най-великият ден за вас. Тогава ще чуете гласа на Бога, Който каза в началото... Какво е казал? То е на Божествен език, аз не мога да го изкажа, но хайде да ви го превода на български език. Рече Бог: „Да бъде светлина!“ В нас думата *светлина* подразбира да се видят нещата само. Свещеният език под думата *светлина* подразбира друго нещо. „Да бъде светлина“ – значи Аум.

(2, с. 40)

25 май

Аз не съм против лекарите, но първо човек сам на себе си трябва да бъде лекар. Някой изисква само от учителите да бъдат педагози. Не, всяка майка, всеки баща трябва да бъдат педагози – тогава майката и бащата, като отлични педагози, могат да извикат и друг някой педагог. Те не трябва да мислят, че педагоги-

ката не е за тях, но за учителите само – и те трябва да се занимават с нея.

(1, с. 295)

26 май

Силите, които имате, трябва правилно и на място да използвате. Вие се хвалите с известни дарби, но тези дарби не са ваши. Вие можете да се хвалите с вашия ум, но умът не е ваш. Можете да се хвалите с духа си, но духът не е ваш. Ти не можеш да считаш ума си за своя собственост. Радвай се на ума си и на това, което си постигнал с него, но всякога помни, че този ум не е твой. Остави умът ти сам да те хвали. Напиши една книга. Книгата сама ще те хвали.

(1, с. 442)

27 май

Всяко същество, което иска да придобие нещо, има възможност вече да сгреша. Тъй щото грехът се явява от желанието на човека за придобиване.

(1, с. 455)

28 май

Сега ние минаваме за много културни, но не знаем в какво седи културата. Културата седи във вътрешното, което е вътре в човека. Културен човек е онзи, който, като изчезне самата култура, може да я създаде. Той е културен. Като изчезне – като една семка, която може да произведе цялото растение, човек ако може да я произведе – той е учен.

(1, с. 329)

29 май

Страна или град, или село, дето има добри хора, там винаги ще има плодородие, винаги хората ще живеят по-добре помежду си, там винаги небето ще бъде по-ясно, по-хубаво и по-приятно. Добрият човек е като извор, от водата на който всичко расте и се развива. Потребни са добрите хора в света! Не че всички трябва да го знаят – добрият човек не се нуждае от това, да бъде познат на всички хора. Изворотът, който извира от планината, не

иска да го знаят хората, но без да иска, всички го знаят. Той се проявява, без да иска. Той образува цяла река.

(1, с. 481)

30 май

Като остарее, човек започва да мисли, че дъщерите и синовете му ще продължат неговата работа. Не, той се лъже, те няма да продължат неговата работа, но ще продължат своята работа. Вие не знаете още закона на живота. Когато бащата умре, животът му ще се влее в живота на сина му. Животът на сина му пък ще се влее в неговия правнук. Значи вливане става в живота. Тъй щото ще зависи как е живял бащата, как е живял дядото и т.н. Когато става вливане на няколко живота, всички отиват на едно място. Вие мислите, че като умре бащата, ще отиде на друго място, а синът ще остане на Земята и всеки ще живее за себе си. Не, това е едно първично схващане. Във всички неща в света има едно единство.

(1, с. 174)

31 май

Вие ще турите в себе си мисълта: „Аз да бъда свършен!“ Това е необходимо за нас, понеже в живота, в който живеете, ще се явят хиляди обезсърчения. Най-първо ще започнете да изучавате вашите деца. Не си правете илюзии за вашите деца, не им туряйте дарби, каквито те нямат. Не очаквайте да се проявят другояче, освен каквито са. Вашите деца засега ще проявят точно такъв живот, какъвто им е даден. И вие самите не можете да проявите друг живот, освен този, който ви е даден. За в бъдеще вашите деца ще бъдат други, също тъй и вие ще можете да проявите други качества. Засега вашият живот е само лист от тази свършена книга.

(2, с. 338)

ЮНИ

1 юни

Хората искат да приложат съвършенството на Земята, т.е. да станат съвършени. Обаче те не знаят, че съвършенството принадлежи на друг свят. Днес още няма възможности в човека да бъде съвършен. Възможностите на човека да бъде съвършен съществуват в неговия дух. Той трябва да бъде в положението на дете, последователно да се възпитава.

(1, с. 135)

2 юни

Ще кажат някои: „Христос ни спасява.“ Да, спасява, но с какво? – Със Своята Любов към Бога. Бог е, Който чрез Любовта може да ни спаси. Когато влезем в Божията Любов, всички ние ще бъдем спасени. Не само „спасени“ – нещо повече се изисква от Любовта. Спасението е за децата. Възрастните души обаче търсят

онзи велик живот, дето всички трябва да станат силни. Силни в какво? – Силни в Любовта.

(2, с. 295)

3 юни

Казват, че Христос дошъл да спаси света – никак не са дали Христовото учение така, както трябва. Христос е дошъл в света, но учението Христово спасява света, само ако се приложи Любовта към Бога. Като започнат хората да любяТ Бога, спасяват света. Човек, като люби Бога, учен може да стане, поет, музикант. Без тази Любов, ако остави настрана Любовта – не става.

(3, с. 333)

4 юни

Казват, че Христос ще прости греховете ви. Не, няма защо Христос да прощава греховете на хората! Всеки сам трябва да изправи своите погрешки. В написаното Евангелие е казано, че всички

онези, които имат сила да победят злото, да победят греха, да превъзмогнат всички несгоди на живота; които имат сила да премахнат несправедливостта – те ще бъдат спасени. На тях е Царството Божие сега и за бъдеще. Това е проповядвал Христос. Силни трябва да бъдат хората! За какво? – За греха. Хората трябва да се справят с греха, а не с външните условия. Грехът е нещо живо, с което човек трябва да се справи.

(1, с. 496)

5 юни

Всичко, каквото имате, каквито опитности сте придобили, е ценно, но всичко това трябва да мине през Божествения огън – да се претопи и да остане ценното от него. Сегашният ви живот ще мине през огъня на Любовта и всичко, което остане след този огън, е ценното. На него можете да разчитате. Това е вашето богатство. И онова, което можете след това да организирате, в него седи вашият жи-

вот. След това вие ще влезете в света на Любовта.

(1, с. 480)

6 юни

Красотата не е външно нещо. Тя има динамическа сила. Красотата крие в себе си сила, разумност, доброта и справедливост. Като погледнете красивия човек, забелязвате, че от него излиза нещо... Хубостта всякога показва, че известен живот е добре използван в миналото. Грозотията показва само историята на човека. Грозотията не се дължи само на човека, който я носи, но тя показва, че известен живот от миналото не е бил добре използван.

(1, с. 492)

7 юни

Физическият свят е разгадаване на духовния. Всичко онова, което става на Земята, всички противоречия, които срещате, трябва да се тълкуват. В тълкуване-

то им ще разберете духовния свят. Който не разбира нещата, той мисли, че едни са вредни, а други – полезни.

(1, с. 106)

8 юни

Сега аз не искам да проповядвам едно учение човек да се откаже от богатството си, но казвам: за да разреши правилно основните въпроси на живота, човек трябва преди всичко да провери себе си. Той не трябва да учи хората, че не трябва да бъдат богати. Напротив, той трябва да им казва, че те трябва да бъдат богати, но за себе си трябва да знае, че и богатството, и сиромашията, са едно и също нещо. Така е за съвършения човек, а за обикновения не е така.

(1, с. 564)

9 юни

Щом дойдете до Божествения свят, всички въпроси на живота имат своето разрешение. Изпитанията и на бедния,

и на богатия, са еднакви, и резултатите са еднакви. Богатият трябва да даде всичко, а бедният трябва да съзнае, че не му трябва богатство. Богатият трябва да се откаже от своето богатство, а бедният трябва да каже, че не му трябва никакво богатство.

(1, с. 563)

10 юни

Един разбира от Любовта едно, друг – друго, но в края на краищата, кой както разбира Любовта, той е прав за себе си. Той не е разбрал пълната Любов – пълната Любов е в степени. В материалния свят Любовта е една, в духовния свят – друга, а в Божествения свят – съвсем различна от първите две. Всяка Любов има свои граници, в които се проявява, за да може да се разбере. Човек трябва да мине от едно състояние в друго, за да разбере всичките видове Любов.

(1, с. 559)

11 юни

Вие още нямате идея нито за този и онзи свят, нито за самия човек. Човек е троеличен. Като видя някой човек, например Петко Стоянов, аз виждам три такива лица: на физическия, на духовния и в мистичния свят. Казвате: „Видях своя побратим.“ – Къде го срещнахте? – „На Земята, малко се колебае.“ – Да, но той има още две лица.

(1, с. 498)

12 юни

Ще дойде някой да ми разправя, че духът му говорил нещо. Това е едно скрито тщеславие в него. Той иска да се похвали, че е свят човек, че за каквото се е помолил, всякога е бил послушван. Има неща, има опити, които човек трябва да прави в тайна – никой да не знае какъв опит прави и какви резултати имат неговите опити. Само така опитите могат да излизат сполучливи. Ако опитът ви излезе сполучлив и вие се похвалите някому, втори път няма да имате успех

в опитите си. Някои хора имат видения. Щом се похвалят, те изгубват това, което са придобили. Други пък имат дарбата да виждат. Щом се похвалят за това, те губят тази си дарба. Това, което човек вижда или което знае – то е дадено заради него, а не заради хората. Ако това беше за тях, и те щяха да виждат.

(1, с. 301)

13 юни

Душата не е тяло, душата е нещо неопределено. Телата, които виждаме – те са триизмерни, а в Природата има повече от три измерения. Душата не може да бъде триизмерно тяло, не може да бъде и четириизмерно, не може да бъде и петизмерно. Защото чувственият свят (или духовният) е четириизмерен, умственият свят е петизмерен, причинният свят е шестизмерен. Тия неща са параметафизика. Сега мнозина искат да знаят какво нещо е Духът. Пък там, дето душата функционира, е седемизмерен свят.

(1, с. 329)

14 юни

„Духът е онова, което дава живот.“ Та това, което организира света, което движи света, това е разумното в света. На санскритски имате една дума *ом*, от която дума излиза нашата дума *ум*. Значи *ом* и *ум* имат един и същ произход, те имат един и същ корен. Те означават това, което съдържа всичко в себе си. В Природата се съдържа всичко. Или, казано на друг език: Духът е онова, което носи живот, което съдържа всичко в себе си.

(1, с. 293)

15 юни

Плътта е неразбран предмет. Казват някои, че плътта не е нужна на човека. Ако наистина плътта не беше необходима за човека, каква нужда имаше духът да се облича в плът? Щом духът е облечен в плът, значи плътта има свое определено място и служба. Тя е на мястото си, но трябва да се намери нейното място, трябва да се разбира нейната служба. Плътта е предговорът на живота, т.е. животът за-

почва с плътта. Тя е почвата, тя е първото условие, при което животът може да се прояви.

(1, с. 121)

16 юни

Често религиозните хора и проповедниците говорят за плътта неверни неща. Не, плътта има закони, които трябва да се спазват. И Духът също така има закони, които трябва да се спазват. Едва сега хората започват да изучават плътта. Не е въпрос да се отречеш от плътта, но трябва да се проверят методите, начините, с които тя си служи. Тя има своя култура, свои навици, които трябва да се изменят. Има една спънка в плътта. Тази спънка се дължи на нейната инертност. Понякога плътта става инертна. За да я избави от тази инертност, Духът влиза в нея. Ако остане в своето инертно състояние, плътта не би могла да се развива. Щом не може да се развива, плътта ще остане спънка за развитието на човешкия живот. За да не се спъва човек, за да се раз-

вива и да преодолее спънките, трябва да му се дадат ред страдания.

(1, с. 124)

17 юни

Казвате за някоя жена, че се е влюбила. Като се е влюбила, според вас това е престъпление. Според мене пък никога една жена, която се е влюбила, не може да направи престъпление. Аз не вярвам в нейните престъпления! Ако пък наистина е направила някакво престъпление, това вече не е Любов, но е плътско увлечение. Плътското влечение е едно течение, което взема човека и го носи. Любовта е едно разумно движение, разумна сила, която повдига човека и го носи в планината. Тя не е сила, която сваля човека надолу и го търкаля като камък. Похотта е камък, който се търкаля, но Любовта е сила, която вдига човека нагоре в планината. Който се търкаля надолу, той може да направи много престъпления.

(1, с. 277)

18 юни

Сега вие приписвате на плътта различни отрицателни неща и казвате: „Плътта е това, плътта е онова“, и най-последно вие искате да се освободите от плътта. Това не е правилното схващане.

(1, с. 123)

19 юни

Който създаде духа, Той е създал и плътта. Всичко в света излиза от Бога, с изключение само на кривите форми, в които днес духът е облечен. Същината на плътта е излязла от Бога, обаче формата, в която плътта функционира на Земята, не е излязла от Бога. Като не разбират тия неща, хората страдат.

(1, с. 125)

20 юни

Никога не задоволявайте плътта си напълно. Оставайте я поне една трета гладна. Когато ѝ шиете дреха, пак не задоволявайте изискванията ѝ напълно. Нека

й липсва нещо – било копче, било яката й – да не е точно, както трябва. Каквото дадете или каквото направите на плътта, нека не бъде абсолютно свършено. Ако всичко бъде свършено, работите й няма да вървят.

(1, с. 134)

21 юни

Плътта прави големи услуги на хората. Въпреки това хората считат плътта виновна за всяко нещастие, за всяко зло. Волята на човека е виновна за неговите неуспехи и нещастия, а не плътта! Лошите състояния на човека не се дължат на неговата плът, но на волята му. Плътта е носителка на лошото, но тя не го причинява. Обаче има моменти, когато съзнанието на човека се пробужда, той става господар на своята плът, на своята воля.

(1, с. 132)

22 юни

Плътта представя по-ограничен, понижш живот, като този на детето. Затова

тя трябва да се възпитава. Духът представя висшия живот на човека. Като знаете това, не се оплаквайте против вашата плът, не я изключвайте. Бъдете снизходителни към плътта си. Прощавайте на плътта си, когато направи някаква погрешка... Само по този начин ще изправите живота си. Ако не сте снизходителни към погрешките на вашата плът, вие ще си създадете ред неприятности и страдания.

(1, с. 138)

23 юни

Гледаш едно цвете – приятно ти е. Ти вземаш участие в движенията на неговите листенца, цветове... Ако обичаш цветето и го разбираш, и то ще те разбере. Ако разбираш цветето, то ще ти даде от своето ухание. Не го ли разбираш, не дава нищо от своето ухание. Ако си болен, но обичаш цветята, като отидеш при тях, ще оздравееш. Ако не ги обичаш и разбираш, не само че няма да оздравееш, но болестта ти ще се увеличи.

(3, с. 315)

24 юни

Някои растения растат изключително при места, дето има злато. Някои растения пък имат само лечебни свойства. Всичко това трябва да се изучава. То представя скритата страна на ботаниката, а именно: има такива растения, от които достатъчно е да пиете само няколко капки, за да се подмладите или да станете красиви. За пример има растения, които са в състояние да прояснят ума на човека, да усилят паметта му. Една-две капки от тия растения са в сила да извършат това нещо. Казвате: „Кажете ни кои са тия растения!“ Това е тайна в Природата, която не е позволено да се открива.

(1, с. 303)

25 юни

Растителното царство не е създадено само за украшение. То има своето възпитателно въздействие върху хората. Майките трябва да възпитават децата си чрез растенията и цветята. Затова те трябва да

знаят кое цвете какво въздействие оказва върху различните деца. Ако едно дете е хилаво, нека майка му направи една малка градинка и го остави да обработва, да отглежда червени карамфили. Няма да мине година-две и това дете ще започне да се поправя. Червените карамфили се отразяват здравословно върху децата. Ако някое дете е много буйно, няма да отглежда червени карамфили, но сини или бели. Ако вляза в един дом и видя, че няма цветя в този дом, знай вече, че тези хора там не са много от умните. Когато мъжът и жената в някой дом обичат цветята, те имат нещо благородно в характера си.

(1, с. 303)

26 юни

Всеки един народ иска да има еднаква религия, християнска религия. В България искат православието да бъде само. Християнството не е православие. Православието е гръцка измислица. Католи-

цизмът, това е католическа измислица. Християнството е наука за побратимяването на народите. Господарите да се обхождат добре със слугите си, не само да считат, че Христос бил голям герой.

(3, с. 113)

27 юни

Религията е създадена като наука, която да научи хората на правилни отношения помежду си. Всички учители, които са идвали между хората, са проповядвали едно хубаво учение. Всички учители са проповядвали братство между хората, но техните ученици, техните последователи изопачиха това учение и станаха букво-яди.

(1, с. 253)

28 юни

Не е ли заблуждение да вярваш за пример, че ако вярваш в една църква или в една вяра, ще се спасиш? Това не е ли заблуждение? Спасението не зависи само

от една църква. Или по-право, спасението не зависи от никаква църква. Спасението е качество само на Бога. Само Бог е единственият, Който може да спасява. Никакъв владика, никакъв поп, никаква църква, никакъв проповедник не е в състояние да спасява. Ап. Павел казваше: „Бог беше в Христа и помиряваше хората със Себе Си, като не им вменяваше греховете.“ Това е учението сега. Да не се заблуждавате! Ти сам можеш да изправиш погрешките си.

(1, с. 268)

29 юни

Ако ме слуша някой от православната църква, ще каже: „Защо не проповядва така, както православната църква проповядва?“ Ако ме слуша някой евангелист, ще каже: „Защо не проповядва така, както евангелизмът учи?“ Ако ме слуша някой учен, ще каже: „Защо не говори така, както учените хора говорят?“ Казвам: слушайте, аз уважавам учението на всич-

ки, но ще проповядвам постарому, както аз разбирам Истината. Ще туря на работа и науката, и философията, и църквата, и владиците, и поповете – всички. С всичко ще си послужа, защото няма нещо в света, което да не съм бил. Аз съм бил всичко: и поп, и владика, и цар, и какво ли не. Аз съм бил и слуга, и господар, и търговец, и майка, и баща – всичко съм бил. Всичко имам в себе си. Няма нещо, което да не съм бил. Следователно аз изучавам живота в себе си. Каквото пожелаля, всичко имам в себе си.

(1, с. 269)

30 юни

Като четете Евангелието, вие казвате: „Блажени са тези времена, в които апостолите са живели!“ Обаче в първите времена апостолите не бяха толкова блажени, както вие си представяте. В първо време и апостолите мислеха, че Христос ще стане цар и те ще заемат министерски места. Те мислеха, че Христос ще упра-

влява всички народи, ще настане навсякъде братство и равенство. Като хванаха Христа, те се разпръснаха. „Свърши се тази работа!“ – казаха си те. После, когато Христос възкръсна, Той им се яви и им каза: „Не се страхувайте! Всичко, каквото съм казал, ще стане. Трябва да знаете, че преди всичко и вие трябва да минете по същия път, през който и Аз минах – ще минете по пътя на страданията.“ След това вече те станаха смели и решителни.

(1, с. 497)

ЮЛИ

1 юли

Казва Христос: „Учете ги да пазят!“
Какво трябва да пазим на първо място?
Настана вече ден, когато трябва да осветим Любовта. Ние трябва да се върнем – мъжът към жената, братът към сестрата; всички хора – от най-малкия до най-големия, трябва да определим един ден за освещение на Любовта. Нали е казано, че Бог е Любов? Любовта винаги се отличава със закона на изобилието и примирението. Дойде ли Любовта, ние ще почувстваме, че сме в един велик свят, красив сам по себе си, свят на мир и изобилие. За да има мир, всички трябва да отворят хамбарите си, и то доброволно, а не с насилие, не с остен.

(2, с. 175)

2 юли

С морален остен и волът оре, и проповедникът проповядва, и свещеникът слу-

жи, и войникът се бие на бойното поле, и жената готви вкъщи – навсякъде има ред и порядък, но това не е живот. Ние знаем този остен. Не, морален устой трябва да има! Този остен е за полуразумните хора. Тоягата е за полуразумните хора. Любовта, Мъдростта и Истината – това са за напълно разумните хора, които разбират тия закони, защото само те ще осмислят нашия живот и ние само така ще възкръснем.

(2, с. 175)

3 юли

Всеки човек има ръководство в себе си. Не мислете, че това, което аз сега ви говоря, сега ще го учите. Вие го знаете.

(3., с. 135)

4 юли

Когато се говори за Любовта, трябва да се знае, че тя говори именно чрез това вътрешно чувство. Някои наричат това чувство интуиция, други – душа, трети – дух, четвърти – човешки ум, пети – кос-

мическо съзнание и т.н. Както и да го наричат, има нещо, което говори на човека. Човек расте именно в Божественото, което му говори.

(3, с. 277)

5 юли

Хората на сегашните времена трябва да престанат да се безпокоят. Дойдете ли до безпокойствия, радвайте се, че се безпокоите. Не е въпросът да избягваш безпокойствията, но като се безпокоиш, да се радваш, че се безпокоиш. Като скърбиш, да се радваш, че скърбиш; като гладуваш, да се радваш, че гладуваш. Каквото зло да ти се случи, да изпитваш приятност. В това се заключава добрият живот. Всеки може да влезе в този живот. Съвременният човек се радва на противоречията в живота, защото Бог е в противоречията. Той не е в самите противоречия, но седи зад тях и наблюдава, иска да знае как ще ги разрешите.

(3, с. 280)

6 юли

Има Същества, които седят по-високо от хората. Те не дишат въздух, но дишат етер. Рибите дишат с хриле, хората дишат с дробове, а има Същества, по-високостоящи от хората, които дишат с особени органи, т.е. те дишат чрез своите чувства или чрез своята симпатична нервна система. Те не дишат с дробове, но със своя слънчев възел. Та когато казваме, че човек трябва да живее правилно, ние имаме предвид, че той трябва да започне още сега да се учи да диша със своята симпатична нервна система. Защото като мине през физическия свят, той ще навлезе в полуфизическия свят – в свят, дето ще престане да диша с дробовете си. Той ще диша чрез чувствата си. Та когато обичате, вие развивате своите бъдещи дихателни органи. Ако не обичате – вашата бъдеща дихателна система ще остане неразвита.

(1, с. 94)

7 юли

Като дишате, вие ще гледате да се свържете с онзи възвишен свят, ще мислите за Съществата от онзи свят, които дишат не чрез дробовете, както хората; не чрез хрилете, както рибите, но чрез нови органи, които възприемат етера от въздуха. Вие се нуждаете от етер! Етерът е най-чистата материя, която човек може да изсмуче от въздуха. Този етер представлява жизнения еликсир. Но ако вие не можете да се свържете с тия Същества, които възприемат етер от въздуха, дишането не е правилно.

(1, с. 99)

8 юли

Среден път няма. В света управлява или доброто, или злото. Има едно трето положение, което и аз сега уча – то е Любовта. Но човек трябва да е минал школата на доброто и на злото, за да влезе в Любовта. Това не е лесна работа.

(3, с. 275)

9 юли

Има един идеал за мене: Господ живее в мене и аз живея в Него. Като срещна хората, аз ги държа в сърцето си и аз живея в тях. Искам да бъдат и те така, както и аз. Не е въпросът до стойка и облекло, но до вътрешно разположение. Искам хората да бъдат разумни, щастливи, да имат всички блага, сегашни и бъдещи, които и аз имам; да имат всички възможности, които Бог ми е дал; да имат културата не на хората, но на ония възвишени Същества, защото само по този начин ще можем да минем в тази Земя, към която се стремим.

(2, с. 341)

10 юли

Сега аз нито на кафе гледам, нито на боб гледам. Аз съм човек, който съм изучил туй, което Бог е създал. Цялата Природа съм я проучил така, както никой друг не я е проучил. Аз съм проучил дърветата така, както никой друг не ги е

проучил; аз съм проучил камъните, водата тъй, както никоой друг не ги е проучил. Казвате: „Кога си ги проучил?“ Кога съм ги проучил, то е моя работа. Че съм ги учил, учил съм ги. Искам да кажа, че и вие трябва да учите. Всекиму се дават условия, но ако не вложите Любовта в онова, което Бог е създал, няма да имате никакъв успех.

(3, с. 260)

11 юли

Аз давам няколко метода за самовъзпитание на човека, които не са сухи теории, но живи, приложими методи, които съм извлякъл от самата Природа, и сега искам тъй да ги трансформирам, че да им предам една нова форма, да станат приложими в живота.

(2, с. 357)

12 юли

Аз съм дошъл с едно желание: трябва да се коригират миналите поколения. Каквото добро са вложили във вас, мене

това ме интересува, другите неща не ме интересуват. Доброто ме интересува. Българите имат едно предназначение от Провидението – искам да им дам подтик да служат на Бога. Ако вървят по този път, ще имат бъдеще. Ако се откажат, ще носят своите последствия.

(3, с. 243)

13 юли

Някои хора искат да видят ангел. Това е невъзможно. За да видиш един ангел на Земята, ти трябва да се преустроиш. Енергията, която излиза от ангела, е толкова мощна, че ти не можеш да издържиш. Ти ще се простреш на земята. Искаш да го прегърнеш като човек, но това е невъзможно. Ти трябва да стоиш далеч от него.

(3, с. 319)

14 юли

Кои са твоите ближни? Твоите ближни са ангелите. Най-първо ще служиш на Бога, после на ангелите, и най-после – на

себе си. В древността съществувала една култура, във времето на която хората са напуснали Бога и са служили на ангелите, а после на себе си. Туй е едно ограничение. Най-първо ще служим на Бога, Който съдържа всичко в Себе Си, после на ангелите, и най-после ще влезем при себе си като при човек и ще видим какви са нашите отношения в света. Като се разбере животът така, ще се уредят всичките ни отношения и всичката дисхармония сама по себе си ще изчезне.

(2, с. 161)

15 юли

Слънцето може да ни даде живот, но разумност не може да ни даде. Освен че не може да ни даде разумност, но Слънцето внася и мързел. Щом те нагорещи, вече не искаш да работиш. Всички живи същества стават мързеливи под благоприятните слънчеви лъчи и културата трябваше да се пренесе от по-топлите страни, от Африка, в по-студените места – да се

намали неговата светлина и топлина. Тъй че разумността не е от Слънцето, от друго място иде тя. От друго място иде тази култура.

(2, с. 65)

16 юли

Във Вселената има друго Слънце, което носи разумност. Ние трябва да дойдем във връзка с живото Слънце, а не с това, което виждаме и за което се казва в Писанието: „Да не послужите на това Слънце.“ То е предшественик на другото Слънце.

(2, с. 60)

17 юли

По някой път се спирам при някое цвете, то си разправя цялата история. Това за вас може да е приказка. Много пъти съм се спирал по десетина минути да разговарям с някое цвете и то ми разправя своята история. За вас е цвете, а за мен ни най-малко не е цвете, но едно раз-

умно Същество, което е взело формата на едно цвете. Казвам му: „Кои са причините, че дойдохте в тази форма?“ Казва: „Аз се нуждаю от чистота, затова нося белия цвят.“ Друго ми казва: „Аз нося червения цвят, понеже в миналото съществуване не използвах живота, сега искам безкористен да бъда в този живот.“

(3, с. 227)

18 юли

Цветните лъчи съществуват ли? Тия цветни лъчи са разумни същества. Лъчите за мене са живи същества. Като видя червения цвят, считам, че това са същества. Синият цвят е разумно същество, зеленият цвят е друго разумно същество. Като видя един светъл лъч, той е съставен от седем лъча. Един лъч като видя аз, някой път слушам музика – толкоз ми харесва! Аз най-хубави песни съм слушал сутрин, когато Слънцето изгрива.

(1, с. 63)

19 юли

Готвачеството е една възвишена наука, едно велико изкуство, което трябва да се учи от Природата. Вижте как Природата готви, как майсторски е сготвила своите плодове! Готвенето на съвременните хора аз наричам буламач, една забъркана каша – да ме извините за тия мои думи, но така е.

(2, с. 214)

20 юли

Аз съм слушал как някои се произнасят за тялото. Те казват: „Като умра, да става с тялото ми, каквото ще. Не искам да зная за него.“ Не, не е така. Когато светията умира, той взема големи грижи за тялото си. Той го поставя някъде, така го скрива, че никой да не го види, да не знае къде е тялото му. Желателно е даже да не ни погребват, както погребват всички хора.

(1, с. 505)

21 юли

Тъй както днес се погребват хората, в това няма никакво благо. Да турят умрелия в кола, да го носят на гробищата, там да го опеят и след това да го зароят в черната земя, това е една голяма погрешка. Желателно е нико́й умрял да не отива на гробищата, да не го изпращат близки и приятели, но като дойде на човека времето да заминава, той да каже на ближните и на приятелите си : „Сбогом, аз отивам у дома си при своя Баща. Вече се изминаха 70 години, откак съм дошъл на Земята. Време е вече да отида на гости при Баща си за няколко години.“ След това даваш един банкет на приятелите си и си излизаш – ни глас, ни услышание повече. Като заминеш при Баща си, направиш едно писмо на приятелите си и го изпращаш по пощата.

(1, с. 505)

22 юли

Та казва Христос: „Мария седяла при нозете на Учителя.“ Какво означават но-

зете на един велик Учител? Да седи човек при нозете на своя Учител, това е символ, който показва, че в душата на този човек трябва да се зароди онази възвишена, велика мисъл той да бъде абсолютно добродетелен... Нозете изразяват Добродетелта в онзи истински мъдър живот. Значи Мъдростта ходи с краката на Добродетелта. И онзи, който иска да има крака в пълния смисъл на думата, трябва да бъде направен само от онази велика материя на Добродетелта. Следователно човек, на когото краката са направени от тази материя, смъртта не го хваща. Та Мария седнала при тия велики добродетели.

(2, с. 246)

23 юли

Всичко, каквото Христос е проповядвал, може да се изрази в няколко думи – да се отречете от себе си. Какво подразбирате под думите *себе си*? Това значи да се отречете от вашето невежество, да се отречете от своята завист, от своята злоба, от своето неверие, да се отречете от

своето недоволство – от всичко отрицателно в себе си. Отречете се от баща си и от майка си и възлюбете тогава Истината и Доброто. Казано е даже да възлюбиш враговете си. Христос никъде не е казал да напуснете жените и мъжете си и да отидете в някой манастир. И в манастирите има изкушения.

(1, с. 285)

24 юли

На жената е забранено даже и в Света гора да отиде! Там е забранено дори каквото и да е женско животно – да не би да се съблазнят, да нямамо същества от женски пол. Ами дърветата, които раждат плодове, не са ли женски? Всеки плод не е ли женски? Маслинките, които калугерите ядат, не са ли женски? Не, чист ум, чисто сърце се изисква от човека!... Всеки може да се освободи от съблазните, като повярва в Бога. Всеки може да се освободи, когато разбере онази висша интелигентност в света и разбере, че всичко

е създадено от Бога и е добро. И тогава няма какво да ни съблазнява. Няма какво да ни съблазнява нито котката, нито какво и да е женско животно. Съблазънта е признак на невежество. Само слабият се съблазнява.

(1, с. 285)

25 юли

Вие казвате: „Не, мъжът не се бои от жената!“ – Трепери сърчицето на мъжа, бои се той от жената... Защо? Защото Божественото е в жената. Ще дойдеш със смирение до нея! Ти ще знаеш, че Бог се проявява в нея. Докато жената знае, че Бог се проявява в нея, тя ще има всичкото смирение, но и всичката сила; каже ли обаче, че тя е, която се проявява, колелото се обръща и мъжът не се плаши от нея. Погледнеш, мъжът се явил с някаква пръчица и той сега я плаши.

(2, с. 196)

26 юли

Вие, които вървите по пътя на окултизма, трябва да се научите да дишате правилно. Онзи свят трябва да ви бъде така ясен и всяка година да имате поне по едно писмо от онзи свят. Всеки от вас да има поне по един познат от онзи свят. Когато се говори за онзи свят, вие мислите, че за да отиде там, човек трябва да се излъчи. Не, има един естествен начин, по който човек може да отиде в другия свят. На човека се позволява поне един път в годината да посети онзи свят. Дава му се един месец отпуск да отиде на онзи свят, да прекара това време там и после пак да се върне на Земята и да започне работата си.

(1, с. 99)

27 юли

Не ходете на планините за удоволствие. Аз отивам на планината, за да вляза в общение с разумното начало в нея и да придобия от нея нещо. Планината е раз-

умна, разумни сили я управляват. Какви книги, какви библиотеки има в нея! Какви стихотворения има написани в нея!

(1, с. 17)

28 юли

Пустините и високите планински върхове са създадени за най-разумните същества в света. Когато искат да изпитат някой адепт или някой учен човек дали той е разбрал живота, пращат го да живее в някоя пустиня, дето нищо не живее, дето всичко умира. Изпращат го там – при най-бедните условия, дето никой не може да живее, и там го изпитват.

(2, с. 102)

29 юли

Казвам: използвайте условията за онази вътрешна опитност! Вие отделяте Бога от хората, отделяте Го от Природата и искате да живеете по особен начин, да Го видите по особен начин. Това е възможно за напредналите, а вие трябва да

видите Бога първо в хората. Вие трябва да видите Бога чрез растенията, чрез животните, чрез хората, чрез всички живи същества; чрез Слънцето, чрез звездите и т.н. Само така можете да добиете представа за Бога.

(1, с. 100)

30 юли

Планините – това са задържани енергии за бъдещия живот, за великия живот.

(2, с. 246)

31 юли

Живата Природа обича последователността, тя никога не бърза. Туй ще помните! Това е един от нейните методи – тя не бърза. В нея е вечността, тя разполага с време, колкото иска. Тя икономисва своите сили, защото силите ѝ не са в такова изобилие, в каквото е времето. Следователно вие можете да разполагате с нейното време, но не и с нейните сили.

По тази причина онези хора, които не живеят, според както тя иска, които бързат много, скоро изтощават силите си и умират много рано.

(2, с. 56)

АВГУСТ

1 август

Мнозина са питали какъв начин има за усилване на човешките очи. Казвам: един начин има, който е много прост. Избирайте тъмни и бурни нощи и тогава излизайте вън, да се взирате. С това взирате очите ви ще се усилят. Може да се блъснете тук-там – нищо не значи това. Дръжте винаги ръката си отпред, да не се ударите лошо. Вашите очи са отслабнали поради това, че малко кръв приижда в тях. Като се взирате по този начин, очите ви ще се засилят. Като излизате вечер, взирайте се в небето да различавате звездите от шеста и седма степен величина. Като останете в стаята си, пак изгасете лампата и правете опити да се взирате в тъмната стая, да намирате този или онзи предмет. Това са елементарни опити, които и аз правя върху себе си. Освен това, за засилване на очите, на нервната сис-

тема главно, качвайте се на височини около 1500-2000 метра. Като прекарате на такива височини около 25 дни, очите ви ще се засият и нервната ви система ще се подобри.

(1, с. 17)

2 август

Всички хора трябва да изучават онези правилни отношения, които човек трябва да има спрямо Природата, в която живее. Той трябва да счита Природата за разумна и неговите отношения са първо към нея. Ако той разбира езика на Природата, тя всякога ще му бъде като майка. Под думата *Природа* аз разбирам онази вътрешна разумност, която прониква навсякъде и която всякога се притичва, за да уреди всичките противоречия между хората... Вие може да кръстите тази Природа под разни имена. Някои я наричат Бог – поддържат, че Бог съществува, а при това затварят хората и ги избиват, правят войни и се избиват едни други.

(1, с. 110)

3 август

Никога не загасвай свещта на своя ум! Мисълта трябва постоянно да тече във вашия ум. Силата на вашия живот не седи само в думите, но седи в онова, което мислиш. Ако мислим право, ние ще привлечем силите на Природата. В света и в Природата има здравословни вещества, които ние привличаме с мисълта си. Има един разумен свят, който постоянно ни заобикаля.

(1, с. 280)

4 август

Често искате да бъдете първи. Всеки може да бъде пръв. Като любиш, можеш да бъдеш пръв като един цвят, като един плод, като един хубав лист, като един скъпоценен камък, като една росна капка и т.н. Като гледа росната капчица как хубаво пречупва светлината, на Бог Му е приятно. И Той не прави разлика между нея и големите същества. В дадения случай росната капчица е жива. В нея има едно Същество, което пречупва светлина-

та. Тя благодари, че може да вижда лицето на Бога. Един ден тя се изпарява, но не се губи.

(3, с. 323)

5 август

По някой път ми казват: „Какво те интересува този бръмбар или тази пеперуда?“ Много ме интересува! Език имат пеперудите, изучил съм езика им. Като кацне пеперудата, обърне лявата страна и казва: „Хубава ли е?“ Обърне дясната и пак казва: „Хубава ли е?“ После показва главата, хобота, крачката си. Тя се смее, ходи и казва: „Може ли да те целуна?“ Казвам: „Ако ти позволя.“ По някой път, погледнеш – ще те изненада, кацне на носа ти... От него ден, като те целуне тази пеперуда, всичко ще ти тръгне напред.

(3, с. 133)

6 август

Ако ние се пожертваме, ще станем по-силни. Вие мислите – като се пожерт-

вате, ще изгубите нещо. Не, ще се трансформирате!

(3, с. 263)

7 август

Защо Христос се молеше всякога вечерно време? Той денем никога не се молеше. Считаха Го малко еретик. Той се молеше вечерно време, за да не Го види никой. При това всякога предпочиташе облачни, тъмни нощи. Даже вечерно време, когато имаше месечина, Той никога не се молеше на месечина, тъмни нощи обичаше. Казвам: ами по-голяма тъмнина от скръбта има ли? Някой пита: „Защо е скръбта?“ – За да се молиш.

(с. 62)

8 август

Отидеш някъде, виждаш, че някой се моли на Бога. Застани някъде далеч от него, не му се бъркай, окажи най-голямото уважение и почитание към неговото сърце, към неговото разположение.

(2, с. 317)

9 август

Ние можем да бъдем в съобщение едновременно и с Бога, и с ангелите. Когато говоря някой път, че ние можем да имаме съобщения с Бога, опасното за нас е да не станем много фамилиарни. Пазете се от тази фамилиарност! Щом се приближаваме към Бога, трябва да забравим всичко за света. Когато се приближавам към Бога, аз изгарям всичките си тефтери, нямам никакви отношения към света, забравям всичко. Тогава аз съм като едно новородено дете, животът ми се осмисля и в ума ми изпъкват само онези добри дела, които хората са ми направили, а злото пред мен се утаява и аз виждам човека в неговото бъдеще; виждам, че Бог работи във всяка душа, и то най-много при големите мъчности на хората.

(2, с. 162)

10 август

За мене външното време всякога показва каква е мисълта на хората, както и вашата мисъл. Не че това е грях, но вре-

мето всякога показва каква е мисълта ви, какви са чувствата ви и какви са действията ви. Времето показва реалността на нещата. Ако времето не е хубаво, това показва, че не мислите, както трябва, че не чувствате, както трябва, и че не постъпвате, както трябва.

(1, с. 526)

11 август

Сядането не е едно от най-красивите състояния. Кога хората сядат? – Когато паднат... Има едно състояние в живота, което е по-хубаво от сядането. То е да стоиш прав. В стоенето прав, в тази идея има нещо хубаво, възвишено. В това положение всички удове са в едно хармонично състояние, човек се чувства възвишен, независим от окръжаващата среда.

(2, с. 254)

12 август

Ние разграничаваме истинския живот по следното качество: в него има ра-

бота, която се отнася само към Реалното, към неизменното в света. То е служенето на Бога. То е онова, в което няма никакво користолюбие. Аз трябва да служа на Бога не за заплата, не за похвала. Според туй схващане когато аз се моля Богу, ако се изправя пред вас да ме видите, че се моля, всичката ми молитва е отишла. Като ме виждате тъй изправен на молитва, вие ще кажете: „Какво се е изправил този като някой истукан?“ Ако се изправя на молитва в църква, някои ще кажат: „Какво бърби този там?“ Кажат ли така, всичко е развалено. Каквото и положение да заемеш, който те наблюдава, все ще си направи някакво криво тълкуване.

(2, с. 46)

13 август

Човек всякога трябва да яде толкова малко, колкото да подкрепя своя организъм, да няма никакви излишъци и да прекъсва яденето си при най-сладката хапка, повече да не хапва. Ако хапне

повече, това ще бъде за него отрова. И в Природата трябва да бъде така. Дойдеш ли до най-високия връх, дето добиваш най-голямото задоволство, спри там.

(2, с. 59)

14 август

Човек трябва да има широки възгледи в живота. Ние трябва да благодарим, че сме се родили на Земята, че сме дошли да учим. Вие гледате един бръмбар и казвате: „Бръмбар е това!“ Но бръмбарът благодари за положението, в което се намира, и казва: „Господи, благодаря за това, което си ми дал! Дотук ми стига, само да проуча това, което ми е дадено.“ Като стане недоволен от своята форма, той казва: „Господи, искам друга форма да ми дадеш, друго нещо да уча.“ И молбата му се чуе – той се превръща в друга форма.

(3, с. 320)

15 август

Някой казва: „Аз се помолих за дъжд и заваля дъжд.“ Когато ти си се молил, и 20 други са си изпратили молитвата за дъжд. А може би още 100 души са се молили. Той мисли, че като се е помолил, е заваляло. Пък още 100 души са се молили за дъжд. Той няма скромността да си признае, че други хора са се молили. Може би те са причината!

(3, с. 161)

16 август

Питате: „Какво да правя?“ Ще ви кажа. Излизай всяка вечер да наблюдаваш звездите, погледни към Сириус и кажи: „Господи, нищо не разбирам, но нека отгук ми капне малко медец!“ После се обърни към друга някоя звезда и пак се помоли да ти прати малко медец. И като се върнеш у дома си, ще се усетиш по-обновен.

(2, с. 223)

17 август

Желая сега всички да вървите към вечно възходяще и душата ви да се пълни с Божията благодат. И като излизате вечерно време, да си поисквате от всяка звезда по малко медец, по малко светлинка – да се разшири умът ви, да се облагороди сърцето ви, да се засили волята ви, и тогава ние ще можем да се разбираме по-добре.

(2, с. 233)

18 август

Важното сега за нас, хората, които сме вече до прага на новата култура, е да излезем от старата култура тъй, както рибите излязоха от водата навън. И ще излезем! Писанието казва: „Всички ще бъдат грабнати горе във въздуха!“ Ще излезем из гъстата среда на този живот, както рибите, и ще разрешим един важен въпрос в света – братство и любов. Този въпрос ще се разреши само в новата култура. Важният въпрос за нас не е този за

спасението, както проповядват някои. Спасението не е въпрос, то е едно състояние на Земята. За нас важен въпрос е новият живот, който Бог внася в света. Защото желанието на Бога, Който е направил света и хората, е всички Негови чеда да не умират.

(2, с. 54)

19 август

За да станеш човек, ти трябва да бъдеш в съгласие с целокупната разумност, с всички разумни Същества, и да мислиш като тях. Човек трябва да бъде в унисон с тия Същества, и няма да има вече разлика между него и тях. За него всички тия разумни Същества ще бъдат братя, с които той ще се слива в едно. Всички ще бъдат като едно тяло. Тогава техните мисли ще бъдат твои мисли и твоите мисли ще бъдат техни мисли. И тогава много реформи ще могат да се прокарат на Земята.

(1, с. 321)

20 август

Хората си представят рая такъв, какъвто не е в действителност. Те казват, че раят е пълен с ангели, със същества с крила, облечени в бели дрехи. Това не е рай. Да влезете в рая, това значи да почувствате, че всички хора, всички живи същества живеят във вас и вие в тях. По този начин вие ще ги обичате и те ще ви обичат. Това състояние, при което хората чувстват всички живи същества в себе си и те в тях, разбират и са разбрани от тях, обичат и са обичани от тях, радват се на техните постижения като на свои – това е истински рай в духовно отношение, който хората се стремят да постигнат. Външният рай, какъвто хората го разбират, не съществува. Един ден всички хора ще разберете това.

(1, с. 129)

21 август

Всички трябва да проповядваме закона на единството! Как ще го проповядва-

ме? Вие трябва да знаете, че сте един орган от този Божествен организъм, имате известна мисия, която, колкото и малка да е, трябва да я изпълните. Вие трябва да изпълните своето предназначение! И ако сте верни на своето предназначение, този Божествен организъм ще промисли за вас. В света никой не живее за себе си и никой не умира за себе си; никой не греша за себе си и никой не прави добро за себе си. Всичко, което се прави в света, е общо.

(2, с. 355)

22 август

Човек трябва да мисли не само за едно малко общество, но за всички трябва да мисли. Вие трябва да работите за разумните хора в света. Тогава и те ще работят за вас. Щом престанете да мислите за тях, и те ще престанат да мислят за вас. Когато те работят, и ти ще работиш заедно с тях. Когато те мислят, и ти ще мислиш заедно с тях. Така само ще

вървите по техния път. Това е великото в света! По какво се отличават великите хора? Те се отличават по това, че са работили за човечеството и са казали неща, които са верни.

(1, с. 320)

23 август

Като дойде в къщата ви един човек, вие не трябва да го питате в какво вярва, но ако е жаден, дайте му вода да пие. Ако е гладен, дайте му да се нахрани. Ако е уморен, оставете го да си почине. Запитай го откъде иде, посрещни го добре, а после вече можете да си поговорите и за други работи. Това значи Любов! Нека този човек ти бъде като брат. Вие ще започнете да го питате: „Ти от нашите ли си?“ Всеки, който върши Волята Божия, е от нашите. Всеки, който е силен, е от нашите. Всеки, който върши добро, е от нашите. Това са нашите братя и сестри!

(1, с. 482)

24 август

Първата връзка е от Бога към хората. Втората връзка е от нас към Бога, т.е. от създаденото към Бога. Третата връзка е от човека към човека. И четвъртата е най-възвишената – от Бога към Бога. Направим ли тия връзки, това значи да се съединим с този мощен Божествен Дух, та като ви срещна, в ума си да ви държа тъй, както държа себе си; да ви почитам тъй, както почитам себе си; да ви обичам тъй, както обичам себе си; във вашето лице да виждам Бога тъй, както Го виждам и в своето лице. Тогава всички ще носим Божието благо. И само тогава светът ще се оправи.

(2, с. 315)

25 август

Бог е Любов, в която царува абсолютна чистота, абсолютна светлина и радост, и веселие, и всичките блага в света. Това наричат закон за онова вътрешно блаженство. Това е онази велика наука –

Любов към Бога, която всички възвишени души са изучавали. Този е великият път, по който са минавали всички възвишени души. И вие трябва да учите това знание, тази наука – нищо повече. Веднага турете въпроса ребром и си напишете: „Любов към Бога!“ Станеш сутрин, кажи си: „Любов към Бога! Любов към единия Бог!“ Този Бог ще туриш в себе си. И тогава ще се изпълнят думите: „Ако люби някой Бога, той е познат от Него.“

(2, с. 296)

26 август

Някои от вас искат да говорят цял ден с Господа. Не, само две думи ще ти каже Господ. Знаете ли какво ще ти каже Господ? – „Люби Бога! Люби ближния си!“ В интонацията, с която са изказани тия думи, всеки ще разбере вътрешния смисъл на живота си. И действително, думите „люби Бога“ значат да вземеш нещо от Бога. Да любиш ближния си, значи да проявиш Божественото навън.

(2, с. 117)

27 август

Духовните хора – това са планински върхове, планински гребени – по тях нищо не можеш да сееш на две, на три хиляди метра височина. Пък светските хора са долини, богати долини – там се оре, сее; там стават хубави градини, хубаво жито; селища има там, концерти има, това-онова... Духовните хора трябва да отправят своята енергия към светските хора, а светските хора – да им дадат от плодовете, които произвеждат в долините. Една обмяна трябва да има между светските хора и духовните – търговска обмяна.

(1, с. 69)

28 август

Христос казва: „Отец Ми работи, и Аз ще работя“... Както мисли Той, така трябва да мислим и ние. Бог няма чувства като нашите. В Бога няма чувствания като нашите. В Бога има Любов, но няма поляризиране. Той няма две страни. Бог всичко дава.

(1, с. 527)

29 август

Ако търсите Бога горе някъде на небето, там никога няма да Го намерите. Да мислите, че Бог е само горе, това говори за една прозаична идея – тази идея е от третото измерение. Човек живее и се движи в Бога, Който вижда отвсякъде, чрез всички хора. В този смисъл в Него няма нищо скрито-покрито. Като стъпиш на земята, казваш: „Тук е Господ!“, като пиеш вода, казваш: „Тук е Господ!“ Дишаш въздух, казваш: „Тук е Господ!“ Той е навсякъде. Така трябва да се мисли.

(1, с. 128)

30 август

Вас трябва да ви интересуват Слънцето, Луната, звездите. Не е въпрос да се кланяте на тия звезди, но те трябва да представят за вас библиотека, от която да четете. Като вляза в една библиотека, аз не се интересувам колко тома книги има там, нито колко автори са ги писали, което представя статистическата страна

на въпроса. Аз се интересувам от съдържанието на тези книги. Съдържанието на тези книги може да ми допринесе нещо.
(1, с. 226)

31 август

Най-първо, ние не сме жители на Земята, но сме дошли на Земята да се научим на онзи велик закон – как трябва да се ражда човек и как трябва да се възпитава, и как трябва да преодолява мъчнотиите. Затова е дошъл той на Земята. Пък ако иска безсмъртие, той ще се върне на Слънцето. Слънцето е истинският живот, Слънцето е истинската Земя! То има сто хиляди километра в диаметър. Слънцето от астролозите се разглежда като Земя – астрологически те се вземат като един от зодиаците. Казват: слънчев тип, сатурнов тип и т.н. Значи, астрологически Слънцето е планета. И те са прави в това отношение. Слънцето е една голяма земя, на която се живее най-добре.

(1, с. 270)

СЕПТЕМВРИ

1 септември

Ако искаш Царството Божие да бъде твое, ти трябва да бъдеш нищ духом. Нищ духом не подразбира слаб или болничав, но човек, който може да се спогоди с всички хора, с всички същества. Този човек е в състояние да раздели хапката си с всички живи същества по лицето на Земята. Той не влиза в стълкновение с никого: нито с животните, нито с буболечките, нито с растенията, нито с хората.

(1, с. 104)

2 септември

Вие не търсете Любовта като забавление. Любовта не е само един стимул, но най-великата храна, която се доставя на човека, на човешкия ум.

(3, с. 91)

3 септември

Има дървета, които, ако ги обичате и отидете при тях с любов, те ще ви дадат изобилно от своята енергия. Често хората отиват в горите и казват: „Дървета са това.“ Те се отнасят небрежно към тях. Ако отношенията ви са добри към дърветата, те ще подобрят вашето здраве, ще подобрят умственото ви развитие, а даже ще помогнат и по отношение на религиозния ви живот. Има дървета, които са по-религиозни даже и от хората... Какво ще кажете за онова дърво на живота? Какво ще кажете за онова дърво за познаването на доброто и злото? Нали и до днес още хората се учат от него да различават доброто от злото!

(3, с. 316)

4 септември

Някои казват преди 2000 години какво е казал Господ. Аз се интересувам какво днес казва Господ, не преди 2000 години, но сега какви са Неговите зако-

ни. Аз не се интересувам какви са били плодовете преди 5-6000 години, но сега какви са плодовете, които Бог е създал... Всички трябва да ни интересува сегашният живот.

(3, с. 153)

5 септември

Българите наричат Бога „Всевишний“, аз Го наричам „Скришний“. Той е Бог на Любовта. И всички работи, които се вършат на скришно, са работи, които успяват. И съвременната окултна наука говори тъй: „Искаш ли да направиш една работа, трябва да я направиш на скришно“, т.е. с Бога. А ние сме изопачили нещата, вършим работите си сами. Не, с Бога върши работите си! Хората мислят, че като направят една работа сами, без Бога, ще се качат на Небето. Не, под думата *скришно* се подразбира *с Бога*. Тогава ще се качиш на Небето, тогава ще бъдеш на скришно място.

(2, с. 221)

6 септември

За в бъдеще в шестата раса ще има следния закон: всяка мома, която иска да се ожени, трябва да е свършила поне четири факултета и да знае да меси хляб. Как ще се жените тогава? А сега онази, младата мома, с бялата шапка, без да знае да меси хляб, разхожда се нагоре-надолу и всички казват за нея: „Да оженим тази мома, че да се поддържа човешкият род! Да се продължава човечеството.“ Хубаво, Природата няма нищо против това, да се женят хората – тя е за това, но когато дойдем до онзи разумен човешки живот, има други правила, които човекът трябва да спазва. Той не трябва да ходи по пътя на животните.

(2, с. 101)

7 септември

Добре ще е, ако всички хора имаха идеал да се родят изново, но те не се стремят към това, понеже мислят, че са родени вече. Те са родени, наистина, но има

много раждания. Човек може да се роди физически, той може да се роди духовно, най-после може да се роди умствено. Но това раждане, за което се казва, че тогава човек може да види Царството Божие, е особено раждане.

(1, с. 458)

8 септември

За да се родиш, трябва да има някой, който да ти помага. Ти не можеш да се родиш, ако Божият Дух, ако Бог не вземат участие в твоето раждане. Ако не се родиш изново, без това раждане нищо не можеш да направиш. Следователно, за да видиш Царството Божие, ти трябва да се родиш изново. Това е новото положение: че само роденият от Бога може да види Царството Божие, да види красотата там. Едното положение: Христос казва: „Гърсете първо Царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ви се приложи.“ Другото положение: „Ако не се родите изново, няма да видите Царството

Божие.“ Следователно първо трябва да се родиш изново, а после да търсиш Царството Божие.

(1, с. 460)

9 септември

Христос е говорил за Царството Божие, говорил е за рая, но за Небето нищо не е говорил. Някои искат да знаят ще отидат ли на Небето. Че сега къде сме? И сега сме в Небето, само че нашето Небе не е толкова съвършено, както другите Небеса. Много Небеса има в света! В окултната наука се говори за първо, за второ, за трето, четвърто, пето, шесто, до дванадесето Небе. Това са все идеи. Тези идеи трябва да се разбират като определени величини.

(1, с. 460)

10 септември

Очите на онзи, който е роден от Бога, имат особени свойства. Роденият по човешки вижда само на един километър

разстояние, а роденият от Бога вижда какво става на Слънцето, какво става на Месечината. Накъдето насочи погледа си, всичко вижда. Сега мога да ви туря малко натясно: колцина от вас виждат какво става на Слънцето?

(1, с. 458)

11 септември

Аз говоря за Любовта, а не за религията. Религията е външната страна, а Любовта е вътрешната страна в човека. В този смисъл религията е наука за Любовта. Все трябва да има един, когото да обичаш и който да те обича. Всички търсят някого да обичат. Гледате, една жена тича, търси някого. Кого търси? Тя търси своята симпатия. Гледам един момък – търси и той своята симпатия. Отворил очите си, казва: „Къде е тя?“ Като я намери, като дойде до нея, става кавалер – внимателен, нежен. За него целият свят е светъл. Изгуби ли симпатията си, светът му потъмнее. Казвате: „Кажете някаква

истина!“ Искате да ви говоря калугерски работи, да ви кажа, че симпатии не ви трябва. Аз ви препоръчвам най-малко една симпатия. Като намерите едната, ще дойде втора и трета, и четвърта и т.н. Щом се роди първото дете, това е вече една симпатия.

(1, с. 272)

12 септември

Защо са децата? Когато човек влезе в брак, той вижда, че не е свободен от своето животинско състояние.

(1, с. 272)

13 септември

Кръстът е един разумен акт. Той е образуван от ума, сърцето, душата и духа. Четири направления има. Отгоре е духът, долу е душата, вляво е умът, вдясно е сърцето. Това е кръст. Да направиш един кръст, значи да призовеш духа, душата си, сърцето си и ума си в една работа.

(3, с. 217)

14 септември

Хората са добили уважение за кръста отвън, но още не са добили онова съдържание отвътре. Не са се научили да търпят, както трябва. Защото кръстът е свързан с търпението. Кръстът, това е един отворен куб. Триизмерното пространство, за да се пречисти, непременно трябва да стане кръст, да се отвори кубът.

(3, с. 195)

15 септември

Казвам: има какво да се учи сега. Вие още не сте влезли в небето на човешката душа. На Земята ще влезете в рая на една човешка душа, да видите колко красива е душата.

(3, с. 106)

16 септември

Сега съвременните хора мислят, че Истината – това са само думи. Те мислят, че Истината е нещо отвлечено... Истината съдържа в себе си онези Божествени

методи, чрез които душата може да стане свободна. Истината съдържа от памтивека всички методи на вечността за развиването, освобождението на човешката душа и постигането на вечния живот.

(2, с. 7)

17 септември

Истината – това е най-важното нещо в разумния човешки живот. Любовта, това е проява на Бога. Бог се проявява само в Любовта. Като говорим за Мъдростта, трябва да знаем, че тя е проявление на всички Синове Божии. А когато говорим за Истината, ние разбираме всичко живо в света, което се проявява. Всичко живо трябва да бъде свободно, понеже то представлява част от общия Божествен организъм.

(2, с. 194)

18 септември

Истината е най-възвишеният, първичен Дух, който е излязъл от Бога. И сле-

дователно квасът, началото на всички неща, е Истината. И откогато се е проявило туй начало в света, оттогава се явява Любовта, за да даде живот на Истината. Защото Истината, сама по себе си, произтича от Бога като един вечен принцип, но за да се оживи този принцип, да станат тези методи живи, трябва една среда, а първичната, вечната среда, в която всичко може да живее, това е Любовта. Следователно, когато казваме, че трябва да имаме Любов, ние не подразбираме афекциите на хората.

(2, с.7)

19 септември

Законът на Любовта, това е правият път. Аз наричам прав път онзи, по който хората минават. Той е единственият път, по който хората минават и се развиват правилно. Когато хората се развиват правилно, това е Любовта, която подхранва човешкото свръхсъзнание. Човешкото свръхсъзнание подхранва човешкия дух,

човешката душа, човешкия ум и човешкото сърце. Любовта прави всички хора Божествени.

(1, с. 400)

20 септември

Казвате: „Как ще се живее без пари? Как ще се живее сам?“ Какво значи да живееш сам? Това значи да живееш с Божественото, със себе си. Ако човек сам не може да живее, той нищо не знае. Възпитанието на човека трябва да започне със самотата. Ако човек сам не може да живее, той с никого не може да живее. Ако сам може да живее, с всички ще може да живее. Това е пробният камък. Ако можеш да живееш с Бога, ти с всичките хора ще можеш да живееш. Това значи сам да живееш. Да живееш сам, значи да живееш с Бога, Който пребъдва в твоята душа.

(1, с. 192)

21 септември

Това, което Природата може да направи за половин час, на нас ще ни отнеме цяла година най-малко. Често хората се заблуждават от мисълта, че могат да поправят живота си. Оставете това на Природата, на Провидението, а вие работете като земеделеца. Земеделецът мине само с ралото си, разоре земята, хвърли семето върху нея, и всичко друго – на червейчетата и на Природата – тя да свърши работата. Значи след работата на земеделеца идат въздухът, водата, светлината – и завършват работата.

(1, с. 494)

ИЗТОЧНИЦИ:

1. Вас ви нарекох приятели
(НБ 1935/36) – Кърджали, 1998.
2. Заведоха Исуса
(НБ 1925/26) – София, 2008.
3. Проявление
(НБ 1942/43) – София, 1998.

ИЗГРЕВИ И ЗАЛЕЗИ НА СЛЪНЦЕТО

2010

			09 -	07.33	18.54
			10 -	07.34	18.53
			11 -	07.35	18.51
22 -	07.14	19.24	12 -	07.36	18.49
23 -	07.15	19.22	13 -	07.37	18.48
24 -	07.16	19.20	14 -	07.38	18.46
25 -	07.17	19.19	15 -	07.40	18.45
26 -	07.18	19.17	16 -	07.41	18.43
27 -	07.19	19.15	17 -	07.42	18.41
28 -	07.20	19.13	18 -	07.43	18.40
29 -	07.21	19.12	19 -	07.44	18.38
30 -	07.23	19.10	20 -	07.46	18.37
			21 -	07.47	18.35
			22 -	07.48	18.34
			23 -	07.49	18.32
01 -	07.24	19.08.	24 -	07.50	18.31
02 -	07.25	19.06.	25 -	07.52	17.29
03 -	07.26	19.05.	26 -	07.53	17.28
04 -	07.27	19.03	27 -	07.54	17.26
05 -	07.28	19.01	28 -	07.55	17.25
06 -	07.29	19.00	29 -	07.57	17.23
07 -	07.30	18.58	30 -	07.58	17.22
08 -	07.32	18.56	31 -	<u>06.59</u>	<u>17.20</u>

НОЕМВРИ			25 - 07.30	16.56
01 - 07.00	17.19	26 - 07.31	16.56	
02 - 07.02	17.18	27 - 07.33	16.55	
03 - 07.03	17.17	28 - 07.34	16.55	
04 - 07.04	17.15	29 - 07.35	16.54	
05 - 07.06	17.14	30 - 07.36	16.54	
06 - 07.07	17.13			
07 - 07.08	17.12	ДЕКЕМВРИ		
08 - 07.09	17.11	01 - 07.37	16.54	
09 - 07.11	17.10	02 - 07.38	16.53	
10 - 07.12	17.09	03 - 07.39	16.53	
11 - 07.13	17.07	04 - 07.40	16.53	
12 - 07.14	17.06	05 - 07.41	16.53	
13 - 07.16	17.05	06 - 07.42	16.53	
14 - 07.17	17.05	07 - 07.43	16.53	
15 - 07.18	17.04	08 - 07.44	16.53	
16 - 07.19	17.03	09 - 07.45	16.53	
17 - 07.21	17.02	10 - 07.46	16.53	
18 - 07.22	17.01	11 - 07.47	16.53	
19 - 07.23	17.00	12 - 07.47	16.53	
20 - 07.24	17.00	13 - 07.48	16.53	
21 - 07.26	16.59	14 - 07.49	16.53	
22 - 07.27	16.58	15 - 07.50	16.53	
23 - 07.28	16.58	16 - 07.50	16.54	
24 - 07.29	16.57	17 - 07.51	16.54	

ФЕВРУАРИ			25 -	07.08	18.10
01 -	07.40	17.39	26 -	07.06	18.12
02 -	07.39	17.41	27 -	07.05	18.13
03 -	07.38	17.42	28 -	07.03	18.14
04 -	07.37	17.43			
05 -	07.36	17.45		МАРТ	
06 -	07.34	17.46	01 -	07.02	18.15
07 -	07.33	17.47	02 -	07.00	18.17
08 -	07.32	17.49	03 -	06.58	18.18
09 -	07.31	17.50	04 -	06.57	18.29
10 -	07.30	17.51	05 -	06.55	18.20
11 -	07.28	17.52	06 -	06.53	18.22
12 -	07.27	17.54	07 -	06.52	18.23
13 -	07.26	17.55	08 -	06.50	18.24
14 -	07.24	17.56	09 -	06.48	18.25
15 -	07.23	17.58	10 -	06.47	18.26
16 -	07.22	18.59	11 -	06.45	18.28
17 -	07.20	18.00	12 -	06.43	18.29
18 -	07.19	18.02	13 -	06.41	18.30
19 -	07.17	18.03	14 -	06.40	18.31
20 -	07.16	18.04	15 -	06.38	18.32
21 -	07.14	18.05	16 -	06.36	18.33
22 -	07.13	18.07	17 -	06.34	18.35
23 -	07.11	18.08	18 -	06.33	18.36
24 -	07.10	18.09	19 -	06.31	18.37

20	-	06.29	18.38	12	-	06.50	20.04
21	-	06.27	18.30	13	-	06.48	20.06
22	-	06.26	18.40	14	-	06.46	20.07
23	-	06.24	18.42	15	-	06.45	20.08
24	-	06.22	18.43	16	-	06.43	20.09
25	-	06.20	18.44	17	-	06.41	20.10
26	-	06.19	18.45	18	-	06.40	20.11
27	-	<u>07.17</u>	<u>19.46</u>	19	-	06.38	20.12
28	-	07.15	19.47	20	-	06.37	20.14
29	-	07.14	19.48	21	-	06.35	20.15
30	-	07.12	19.49	22	-	06.34	20.16
31	-	07.10	19.51	23	-	06.32	20.17
				24	-	06.31	20.18
		АПРИЛ		25	-	06.39	20.19
01	-	07.08	19.52	26	-	06.28	20.20
02	-	07.07	19.53	27	-	06.26	20.22
03	-	07.05	19.54	28	-	06.25	20.23
04	-	07.03	19.55	29	-	06.23	20.24
05	-	07.01	19.56	30	-	06.22	20.25
06	-	07.00	19.58				
07	-	06.58	19.59			МАЙ	
08	-	06.56	20.00	01	-	06.21	20.26
09	-	06.55	20.01	02	-	06.19	20.27
10	-	06.53	20.02	03	-	06.18	20.28
11	-	06.51	20.03	04	-	06.17	20.29

05	-	06.15	20.31	31	-	05.51	20.57
06	-	06.14	20.32				
07	-	06.13	20.33			ЮНИ	
08	-	06.12	20.34	01	-	05.51	20.57
09	-	06.10	20.35	02	-	05.50	20.58
10	-	06.09	20.36	03	-	05.50	21.59
11	-	06.08	20.37	04	-	05.50	21.00
12	-	06.07	20.38	05	-	05.49	21.00
13	-	06.06	20.39	06	-	05.49	21.01
14	-	06.05	20.40	07	-	05.49	21.02
15	-	06.04	20.41	08	-	05.48	21.02
16	-	06.03	20.43	09	-	05.48	21.03
17	-	06.02	20.44	10	-	05.48	21.03
18	-	06.01	20.45	11	-	05.48	21.04
19	-	06.00	20.46	12	-	05.48	21.05
20	-	05.59	20.47	13	-	05.48	21.05
21	-	05.58	20.48	14	-	05.48	21.05
22	-	05.57	20.49	15	-	05.48	21.06
23	-	05.56	20.49	16	-	05.48	21.06
24	-	05.56	20.50	17	-	05.48	21.07
25	-	05.55	20.51	18	-	05.48	21.07
26	-	05.54	20.52	19	-	05.48	21.07
27	-	05.54	20.53	20	-	05.48	21.08
28	-	05.53	20.54	21	-	05.48	21.08
29	-	05.52	20.55	22	-	05.48	21.08
30	-	05.52	20.56				

			СЕПТЕМВРИ		
10	-	06.27	20.36		
11	-	06.28	20.34	01	- 06.51 20.01
12	-	06.30	20.33	02	- 06.52 20.00
13	-	06.31	20.32	03	- 06.53 19.58
14	-	06.32	20.30	04	- 06.54 19.56
15	-	06.33	20.29	05	- 06.55 19.55
16	-	06.34	20.27	06	- 06.56 19.53
17	-	06.35	20.26	07	- 06.57 19.51
18	-	06.36	20.24	08	- 06.59 19.49
19	-	06.37	20.23	09	- 07.00 19.48
20	-	06.38	20.21	10	- 07.01 19.46
21	-	06.39	20.20	11	- 07.02 19.44
22	-	06.40	20.18	12	- 07.03 19.42
23	-	06.41	20.16	13	- 07.04 19.40
24	-	06.42	20.15	14	- 07.05 19.39
25	-	06.44	20.13	15	- 07.06 19.37
26	-	06.45	20.11	16	- 07.07 19.35
27	-	06.46	20.10	17	- 07.08 19.33
28	-	06.47	20.08	18	- 07.09 19.32
29	-	06.48	20.07	19	- 07.10 19.30
30	-	06.49	20.05	20	- 07.11 19.28
31	-	06.50	20.03	21	- 07.12 19.26
				22	- 07.14 19.24

*Моментите са дадени за София по Източноевропейско време с корекция за **лятно гражданско време**.*

ВЛИЗАНЕ НА СЛЪНЦЕТО В ЗОДИАКАЛНИТЕ ЗНАЦИ

2010 година

Везни	23 Септември	6:10
Скорпион	23 Октомври	15:30
Стрелец	22 Ноември	12:16
Козирог	22 Декември	1:40

2011 година

Водолей	20 Януари	12:20
Риби	21 Февруари	22:55
Овен	21 Март	1:20
Телец	20 Април	13:20
Близнаци	21 Май	12:20
Рак	21 Юни	20:20
Лъв	23 Юли	7:15
Дева	23 Август	14:20

*Моментите са дадени за София по Източноевропейско време с корекция за **лятно гражданско време** от 22.09. до 31.10.2010 и от 27.03. до 22.09.2011 г. вкл.*

ФАЗИ НА ЛУНАТА

Новолуния

2010 година

7.10.	14° 24' Везни	21:46
6.11.	13° 40' Скорпион	6:53
5.12.	13° 28' Стрелец	19:37

2011 година

4.01.	13° 39' Козирог	11:04
3.02.	13° 54' Водолей	4:32
4.03.	13° 56' Риби	22:47
3.04.	13° 30' Овен	17:33
3.05.	12° 51' Телец	9:52
2.06.	11° 02' Близнаци	0:04
1.07.	9° 12' Рак	11:56
30.07.	7° 16' Лъв	21:41
29.08.	5° 27' Дева	6:05

ПЪЛНОЛУНИЯ

2010 ГОДИНА

23.09.	0° 15' Овен	12:18
23.10.	29° 00' Овен	4:38
21.11.	29° 18' Телец	19:28
21.12	29° 21' Близнаци	10:15

2011 ГОДИНА

19.01.	29° 27' Рак	23:22
18.02.	29° 20' Лъв	10:37
19.03.	28° 40' Дева	20:11
18.04.	27° 44' Везни	5:25
17.05.	26° 13' Скорпион	14:10
15.06.	24° 23' Стрелец	23:15
15.07.	22° 28' Козирог	9:41
13.08.	20° 41' Водолей	22:00
12.09.	19° 07' Риби	12:30

*Моментите са дадени за София по Източноевропейско време с корекция за **лятно гражданско време** от 22.09. до 31.10.2010 и от 27.03. до 22.09.2011 г. вкл.*

**ГЕОГРАФСКИ КООРДИНАТИ НА НЯКОИ ОТ ГО-
ЛЕМИТЕ ГРАДОВЕ В БЪЛГАРИЯ**

Град	с.ш.	и.д.	кор.
Айтос	42° 42′	27° 15′	-16
Балчик	43° 24′	28° 10′	-19
Благоевград	42° 01′	23° 05′	+1
Бургас	42° 30′	27° 29′	-17
Варна	43° 12′	27° 55′	-18
В. Търново	43° 04′	25° 39′	-9
Видин	44° 00′	22° 50′	+2
Враца	43° 12′	23° 33′	-1
Габрово	42° 52′	25° 19′	-8
Димитровград	42° 03′	25° 34′	-9
Добрич	43° 34′	27° 51′	-18
Дупница	42° 27′	23° 12′	0
Елхово	42° 10′	26° 34′	-13
Каварна	43° 25′	28° 20′	-20
Карлово	42° 38′	24° 49′	-6
Костенец	42° 17′	23° 51′	-2
Кюстендил	42° 16′	22° 40′	+3
Ловеч	43° 10′	25° 10′	-7
Монтана	43° 25′	23° 11′	0
Нова Загора	42° 48′	26° 01′	-11

Нови Пазар	43° 20′	27° 12′	-16
Пазарджик	42° 10′	24° 20′	-4
Плевен	43° 25′	24° 40′	-5
Пловдив	42° 10′	24° 30′	-6
Разград	43° 31′	26° 33′	-13
Русе	43° 50′	25° 59′	-11
Сандански	42° 35′	23° 16′	0
Свиленград	41° 45′	26° 14′	-12
Свищов	43° 36′	25° 22′	-8
Силистра	44° 06′	27° 17′	-16
Сливен	42° 40′	26° 19′	-12
Смолян	41° 34′	24° 42′	-6
София	42° 40′	23° 18′	0
Стара Загора	42° 25′	25° 37′	-9
Тутракан	44° 02′	26° 40′	-13
Търговище	43° 14′	26° 37′	-13
Хасково	42° 00′	25° 50′	-10
Чепеларе	41° 41′	24° 41′	-6
Шабла	43° 32′	28° 32′	-21
Шумен	43° 17′	26° 55′	-14
Ямбол	42° 28′	26° 30′	-13

Издательство „Бяло Братство“
София 1113, кв. „Изгрев“
ул. „Ген. Щерю Атанасов“ №6
тел. (02) 963-43-13

www.bialobratstvo.info
www.bialobratstvo.org

Цена 3.00 лв.